

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE REMAINS OF THE PAINFUL THINGS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

57003206 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : เศษซาก, สิ่งของ, ความเจ็บปวด

นาย วรณัฐชัย กำจარი: เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :
รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

วิทยานิพนธ์หัวข้อ “เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด” เป็นงานสร้างเอกภาพของพื้นที่
ในสภาพแวดล้อมเชิงสมมุติกล่าวคือ “กองขยะ” เป็นแหล่งรวมสิ่งของเก่าใช้แล้ว เศษซากวัตถุต่าง ๆ
ซึ่งของเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งของที่เคยมีคุณค่าและเคยใช้ของผู้คนในบ้านจากหลาย ๆ ครอบครัว ทั้งหมด
เคยเป็นสิ่งที่มีความหมาย ต่อชีวิตและครอบครัว แต่เมื่อสิ่งของเหล่านี้หมดความหมายใน
เรื่องประโยชน์ใช้สอยถูกนำมาทิ้งรวมกันแปรสภาพเป็นกองขยะอย่างไร้ค่า แต่สำหรับข้าพเจ้าในฐานะ
ของผู้สร้างสรรค์ศิลปะยังมองเห็นคุณค่าความหมายของสิ่งเหล่านี้จนเกิดเป็นแรงบันดาลใจและ
กลายเป็นงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ชุด “เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด (The
Remains of the Painful Things)” โดยสิ่งของเหล่านี้เคยมีประสบการณ์ร่วมกันทั้งความทุกข์สุข จึง
เป็นความเจ็บปวดในอดีตของตนเองแสดงออก ผ่านรูปทรงสัญลักษณ์จากซากวัตถุสิ่งของ ที่สัมพันธ์
กับความรู้สึกที่เคยร่วมในอดีต เช่น ตุ๊กตาของเล่นโทรม ๆ โซฟาเก่ามีเบาะขาดวินส้นสภาพ อยู่ใน
สภาพแวดล้อมที่กำหนดให้มีบรรยากาศมืดมีแสงเพียงเล็กน้อย เพื่อสะท้อนถึงความรู้สึกอ้างว้างโดด
เดี่ยวในจิตใจของตนเองสะท้อนให้เห็นที่มาจากปัญหาครอบครัวที่แตกแยก โดยนำเสนอผ่านผลงาน
ภาพพิมพ์โลหะร่องลึก เทคนิคเมซโซทินท์ ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถตอบสนองและแสดงอารมณ์
ความรู้สึกของข้าพเจ้าได้ดี ผลงานชุดนี้มีจำนวน 6 ชิ้น เป็นผลงานที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์
ความรู้สึกหมองหม่นไร้ชีวิตที่ตนเองได้เผชิญ แบ่งปันไปยังผู้ดูให้ได้สัมผัสและเข้าใจสภาวะความทุกข์ที่
ได้ประสบมาล้วนเป็นประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อเยียวยาบาดแผลในใจตนเองที่มีอยู่และ
เป็นกำลังใจให้แก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

57003206 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Remains, Painful, Things

MR. WARRANUTCHAI KAJAREE : THE REMAINS OF THE PAINFUL THINGS THESIS

ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR TINNAKORN KASORNSUWAN

"The Remains of the Painful Things" these things have experienced together in suffering. The pain in one's past is the essence of expression. Through the symbolic shape of the garbage dump area and the remains of various objects that relate to the feeling of suffering in the past, such as shabby toy dolls, old sofas with broken seats "Debris and pain" is the creation of aesthetics of the area in a hypothetical environment. "The garbage dump" is a collection of old things. The debris of various objects, all of which used to be valuable and used in the homes of many families, is useful for life and family. But when these items were dumped together, they were translated into a worthless garbage dump. But for me, I still see the meaning of these things as inspiration and become a creative printmaking. In a dark atmosphere environment with little light to reflect on the loneliness of one's self, reflecting from broken family problems presented through Intaglio or Mezzotint Technique which can respond and express my emotions well. There are 6 prints in this project, which can convey the emotion, dullness and lifelessness that I have faced. I would like to share to the viewer to experience and understand the suffering situation that I used to experienced. In order to heal the wounds in their own hearts, and used it to encourage their life in the future.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิษณุ ศุภนิมิตร รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐพล สุวรรณกุลส่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กรุณาให้คำแนะนำสั่งสอน ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการ สร้างสรรค์ผลงาน ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ทุกท่าน และขอมอบความกตัญญูกตเวทิตา ให้กับบิดา มารดา และผู้มีพระคุณที่ได้เลี้ยงดูฟูมฟักข้าพเจ้าด้วยความรักความอบอุ่นพร้อมเป็นกำลังใจในตลอดมา

วรรณัฐชัย กำจარი

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์	2
สมมุติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	3
คำนิยามคำศัพท์.....	3
บทที่ 2	5
ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
1. อิทธิพลทางด้านเนื้อหา	5
2. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม.....	6
รูปอิทธิพลด้านเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม.....	6
3. อิทธิพลจากปรัชญา ความเชื่อและคำสอนทางศาสนา.....	7
4. พุทธศาสนากับชีวิต.....	7
5. อิทธิพลทางด้านรูปแบบทางศิลปกรรมและเทคนิควิธีการ	8
5.1 อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปิน	9

สรุปอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	16
บทที่ 3	17
กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์.....	17
การศึกษาคุณค่าข้อมูลในการสร้างสรรค์.....	17
วิธีการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....	18
ขั้นตอนการเก็บข้อมูลด้วยการถ่ายภาพ.....	18
ขั้นตอนการสร้างภาพร่างด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Digital Sketching).....	20
ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์.....	21
ขั้นตอนการสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์.....	22
ขั้นตอนการสร้างรูปทรงบนแม่พิมพ์.....	23
ขั้นตอนการเตรียมกระดาษสำหรับพิมพ์.....	24
ขั้นตอนการเตรียมหมึกสำหรับพิมพ์.....	25
ขั้นตอนการพิมพ์.....	25
อุปกรณ์.....	27
องค์ประกอบของการสร้างสรรค์.....	29
1. รูปร่างและรูปทรง (Shape and Form).....	29
2. พื้นที่ว่าง (Space).....	30
3. น้ำหนักแสงและเงา (Light and Shadow).....	31
4. พื้นผิว (Texture).....	32
5. การกำหนดองค์ประกอบ (Composition).....	33
บทที่ 4 แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	34
การพัฒนาด้านรูปแบบ ระยะที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557	34
การพัฒนาด้านเนื้อหาสาระ.....	37

ระยะที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558	37
ผลงานชุดวิทยานิพนธ์	41
1. ด้านเนื้อหาสาระและรูปแบบ	41
2. กระบวนการทางเทคนิค	41
ผลงานชุดวิทยานิพนธ์	42
บทที่ 5 บทสรุป	48
รายการอ้างอิง	49
ประวัติผู้เขียน	51

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพอิทธิพลด้านเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม	6
ภาพที่ 2 ภาพอิทธิพลด้านเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม	7
ภาพที่ 3 กมล ศรีวิชัยนันท์	9
ภาพที่ 4 ภาพผลงาน กมล ศรีวิชัยนันท์ ชื่อผลงาน ชีวิตหมายเลข 5	10
ภาพที่ 5 ภาพผลงาน กมล ศรีวิชัยนันท์ ชื่อผลงาน ใบตอง	10
ภาพที่ 6 วิมลมาลย์ ชั้นระชวณะ	11
ภาพที่ 7 ภาพผลงาน วิมลมาลย์ ชั้นระชวณะ	12
ภาพที่ 8 ภาพผลงาน วิมลมาลย์ ชั้นระชวณะ	12
ภาพที่ 9 Michael Kareken, เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561	13
ภาพที่ 10 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561	14
ภาพที่ 11 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561	14
ภาพที่ 12 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561	15
ภาพที่ 13 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561	15
ภาพที่ 14 ข้อมูลภาพถ่ายจากสถานที่จริง ของกองขยะ	18
ภาพที่ 15 ข้อมูลภาพถ่ายจากสถานที่จริง ของกองขยะ	19
ภาพที่ 16 ภาพแสดงตัวอย่างการสร้างภาพร่างด้วยโปรแกรม (Photoshop).....	20
ภาพที่ 17 ภาพแสดงตัวอย่างการสร้างภาพร่างด้วยโปรแกรม (Photoshop).....	21
ภาพที่ 18 ภาพถ่ายขั้นตอนการเตรียมแผ่นแม่พิมพ์.....	21
ภาพที่ 19 ขั้นตอนการสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์	22
ภาพที่ 20 ภาพถ่ายการสร้างรูปทรงบนแม่พิมพ์	23

ภาพที่ 21	ภาพถ่ายการเตรียมกระดาษ.....	24
ภาพที่ 22	ภาพถ่ายการเตรียมหมึกพิมพ์.....	25
ภาพที่ 23	ภาพถ่ายขั้นตอนการพิมพ์.....	26
ภาพที่ 24	ภาพถ่ายอุปกรณ์ในการพิมพ์.....	28
ภาพที่ 25	ภาพรูปร่างและรูปทรงของผลงาน (Shape and Form).....	29
ภาพที่ 26	ภาพพื้นที่ว่างของผลงาน (Space).....	30
ภาพที่ 27	ภาพน้ำหนักแสงและเงาของผลงาน (Light and Shadow).....	31
ภาพที่ 28	ภาพพื้นผิวของผลงาน (Texture).....	32
ภาพที่ 29	ภาพการกำหนดองค์ประกอบของผลงาน (Composition).....	33
ภาพที่ 30	ผลงานช่วงที่ 1.....	35
ภาพที่ 31	ผลงานช่วงที่ 1.....	36
ภาพที่ 32	ผลงานช่วงที่ 2.....	38
ภาพที่ 33	ผลงานช่วงที่ 2.....	39
ภาพที่ 34	ผลงานช่วงที่ 2.....	40
ภาพที่ 35	ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 1.....	42
ภาพที่ 36	ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 2.....	43
ภาพที่ 37	ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 3.....	44
ภาพที่ 38	ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 4.....	45
ภาพที่ 39	ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 5.....	46
ภาพที่ 40	ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 6.....	47

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าชีวิตขับเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยอดีต ปัจจุบัน และอนาคตสลับเปลี่ยนไปอยู่ตลอดเวลา อดีตเป็นแรงผลักดันให้ก้าวไปสู่ปัจจุบันและปัจจุบันเป็นเหตุที่จะไปสู่อนาคต หลายคนดำเนินชีวิตไปข้างหน้าด้วยการอยู่กับปัจจุบัน และมองไปยังอนาคตเท่านั้น แต่บางคนดำเนินชีวิตจากเรื่องราวในอดีต เพื่อให้ปัจจุบันดำเนินไปอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เฉกเช่นชีวิตของข้าพเจ้าในวัยเยาว์ที่เต็มไปด้วยบาดแผลอันเกิดจากความไร้เดียงสาของตนเองในเวลาที่ผ่านไป การสื่อสารความรู้สึกของตนเอง เพื่อระบายความเจ็บปวดจากบาดแผลทางใจ ผ่านศิลปะจึงเป็นแง่มุมที่ทำให้ข้าพเจ้าได้สื่อสารกับผู้อื่นโดยมีสื่อกลางคือผลงานศิลปะภาพพิมพ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตข้าพเจ้ามองโลกของผู้ใหญ่ด้วยความไม่เข้าใจ และมองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงด้านเดียว การหย่าร้างระหว่างบิดามารดา ส่งผลกระทบต่อจิตใจอย่างรุนแรง และรู้สึกเป็นทุกข์อย่างมาก โลกของข้าพเจ้าในช่วงขณะนั้นมีตมลงไปในทันที ความรัก ความอบอุ่นที่เคยมีในครอบครัวได้เลือนหายไป ความอบอุ่น ความมั่นใจที่เคยมี ถูกแทนที่ด้วยความโดดเดี่ยว เมื่อสถานะของความรักในครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ความผิดหวัง ความเสียใจที่ติดอยู่ในจิตใจจากอดีต ยังส่งผลมาถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าในวัยผู้ใหญ่จึงย้อนกลับไปทำความเข้าใจกับอดีตในเรื่องราวความรักของบิดามารดาด้วยความเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจท่านมากขึ้น

ข้าพเจ้าจึงนำประสบการณ์เหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยนำความรู้สึกที่เป็นทุกข์ ความเจ็บปวดในอดีต มาเป็นเนื้อหาสาระสำคัญในการแสดงออก ใช้พื้นที่ของกองขยะและซากวัตถุสิ่งของต่างๆ ที่สัมพันธ์กับความรู้สึกในอดีต เช่น ตุ๊กตาของเล่นโบราณ ๆ โซฟาเก่าที่มีเบาะฉีกขาดนำมาเป็นสัญลักษณ์ตัวแทน ซึ่งของเหล่านี้ล้วนเป็นของที่ถูกนำมาทิ้งรวมกันอยู่ที่กองขยะ ข้าพเจ้าใช้บรรยากาศมืดที่มีแสงเพียงน้อยนิด เพื่อสื่อแสดงถึงความรู้สึกอ้างว้างและโดดเดี่ยวในขณะของห้วงอารมณ์ความรู้สึก ณ ตอนนั้น

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์

ในความรู้สึกของคนทั่วไป กองขยะเป็นที่น่ารังเกียจ รวมไปถึงสิ่งที่ไม่ต้องการ แต่หากมองอย่างใจที่เปิดกว้างจะพบว่า สิ่งน่ารังเกียจในสายตาคนทั่วไป กลับเต็มไปด้วยความมีสาระมีชีวิตมีดีที่ข้าพเจ้าพบเห็นคนเก็บขยะที่ค้นหาของมีค่าท่ามกลางสิ่งไร้ค่า ของไร้ค่ากลับมีราคาสามารถต่อชีวิตให้ชีวิตเล็ก ๆ เหล่านั้นได้ ข้าวของบางอย่างชวนให้พิจารณาถึงความถึงสาระของตัววัตถุนั้น ๆ พวกมันบ่งบอกถึงที่ ๆ มันจากมาไม่ว่าจะเป็นรสนิยมของเจ้าของ ลักษณะนิสัยของผู้ถือครอง รวมถึงสถานภาพต่าง ๆ ในสายตาของข้าพเจ้ากองขยะจึงไม่ได้มีแต่ความน่ารังเกียจอีกต่อไป หากแต่เป็นเพียงสถานที่รองรับ การเคลื่อนย้ายอดีตของใครบางคนไว้ก็เท่านั้น

จากประสบการณ์ชีวิตที่เกิดขึ้นในครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นความล้มเหลวและให้ความเจ็บปวด ในฐานะที่เป็นผู้ร่วมอยู่ในความทุกข์ ข้าพเจ้าจึงได้สร้างผลงานภาพพิมพ์เมซโซตินท์ ได้ใช้วัตถุดิบของที่เคยเป็นที่รักแต่ถูกทอดทิ้งอย่างไร้ความหมาย วัตถุดิบของอันได้แก่ ตุ๊กตาของเล่นโทรม ๆ โซฟาเก่าที่มีเบาะขาดวิน จึงกลายเป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึกในส่วนลึก นำมาปรากฏอยู่ในบรรยากาศอันมืดมน อ่างว้าง เพื่อเป็นตัวแทนในความรู้สึกของข้าพเจ้า

สมมุติฐานของการศึกษา

ความรู้สึกภายในจิตใจ ซึ่งเป็นสภาวะนามธรรมที่มีในจิตใจของข้าพเจ้าถูกถ่ายทอดเป็นศิลปะภาพพิมพ์ 2 มิติ โดยนำสภาพพื้นที่ และบรรยากาศกองขยะตลอดจนเศษซากสิ่งของซึ่งถูกทิ้ง มีที่มาจากหลายที่ สิ่งของเหล่านี้แสดงถึงความแตกต่างของแต่ละครอบครัวในแง่ของฐานะความเป็นอยู่ เพศวัย สิ่งของไร้ค่าเหล่านี้เมื่อรวมกันอยู่บนพื้นที่ขนาดใหญ่ ได้ส่งผลต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าให้มองเห็นถึงแง่มุมของสิ่งของในกองขยะกับชีวิตมนุษย์จากหลาย ๆ ครอบครัว ที่สะท้อนผ่านข้าวของเครื่องใช้ในกองขยะนั้น หากชีวิตของข้าพเจ้าเป็นไปในด้านที่มีความสุข ครอบครัวมีความอบอุ่นไม่แตกแยกสิ่งที่สะท้อนอยู่ในงานศิลปะก็คงเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับที่เป็นอยู่ วัตถุดิบของที่สมบูรณ์ใหม่เอี่ยม ก็สะท้อนความรู้สึกที่ตรงกันข้ามเป็นความสุข งานศิลปะของข้าพเจ้าก็จะกลายเป็นการสะท้อนสิ่งที่ไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริงของข้าพเจ้า

4. Installation ศิลปะจัดวางที่สามารถสร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจง พื้นที่ดังกล่าว จะต้องถูกสร้างให้เป็นส่วนหนึ่งของงานซึ่งมีความหมายแตกต่างไปจากเดิม
5. Mezzotint Rocker สี่หน้าโค้งที่มีสันคมเป็นพื้นเลื่อยขนาดเล็กใช้โยกกดไปบนผิวหน้าแม่พิมพ์เพื่อสร้างน้ำหนักให้กับแม่พิมพ์
6. Scaper เครื่องมือโลหะที่มีสันคม ใช้ในการขูดตากผิวแม่พิมพ์ เพื่อสร้างน้ำหนัก
7. Burnisher เครื่องมือโลหะที่มีปลายแบน ใช้ในการขัดถูผิวแม่พิมพ์เพื่อสร้างน้ำหนัก

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพล (Influence) หลายด้านโดยแบ่งลักษณะข้อมูลของการสร้างสรรค์และศึกษาพัฒนาต่อยอดของการสร้างสรรค์โดยมีเนื้อหาปัจจัยหลักเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกที่มีอยู่เบื้องลึกในจิตใจ อิทธิพลทางศิลปกรรมจากศิลปินที่เคารพ และชื่นชอบ เป็นปัจจัยสำคัญต่อกระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้ามาประกอบกัน โดยหลัก ๆ จำแนกออกมาได้ดังต่อไปนี้

1. อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

ชีวิตในวัยเด็กมักเป็นประสบการณ์สำคัญที่ส่งผลต่อชีวิตของมนุษย์ การเติบโตด้วยความรักจากบิดามารดา และครอบครัวพร้อมหน้าพร้อมตา ล้วนเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา หากแต่ความเป็นจริงมีหลายครอบครัวที่ต้องเผชิญกับสิ่งตรงข้ามกับที่กล่าวมาข้างต้น การเติบโตขึ้นมาท่ามกลางครอบครัวที่มีปัญหาจนสร้างความแตกแยก หย่าร้างขึ้นภายในครอบครัวกลายเป็นบาดแผลลึกที่ยังคงฝังอยู่ภายในจิตใจ ข้าพเจ้าคำนึงถึงช่วงเวลาที่เกิด และย้อนกลับไปเพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น บนความรู้สึกที่เป็นทุกข์ อ่างว้าง โดดเดี่ยวไร้ตัวตนจากบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ภายในครอบครัวจนกลายเป็นการจินตนาการถึงสภาวะความรู้สึกภายในจิตใจที่เสมือน สิ่งของที่เคยมีบทบาทในครอบครัว เคยถูกให้ความรักความอบอุ่น และเคยมีคุณค่าทางจิตใจ ด้วยการได้รับอิทธิพลจากความรู้สึกนำมาสู่กระบวนการ การสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกทางทัศนศิลป์ (Visual Arts) ที่สามารถรับรู้ถึงเนื้อหาที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออก สื่อแทนภาพในจิตใจผ่านการมองเห็น และสะท้อนมุมมองที่ข้าพเจ้ากั้นกรองความรู้สึก ให้เกิดสุนทรียะทางความงามให้เป็นไปตามเจตนาที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงประสบการณ์ในช่วงชีวิต ผ่านกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะร่องลึก เมซโซทินท์ (Mezzotint) ในการสร้างสรรค์ผลงาน

2. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

ขยะกล่าวได้ คือสิ่งของจากการเหลือทิ้งจากการอุปโภคและบริโภค ซึ่งได้เสื่อมสภาพใ้การใช้การไม่ได้หรือไม่ต้องการใช้แล้ว เช่น เศษอาหาร ถูพลาสติกที่ใช้แล้ว เศษผ้า ใบไม้ร่วงบางชนิดเป็นของแข็งเรียกรวมว่า ขยะมูลฝอย (Solid Waste) ซึ่งขยะเหล่านี้สามารถทำให้เกิดมลพิษและเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค สามารถส่งผลเสียต่อสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจได้ ในชีวิตประจำวันมีของทั้งหมดประโยชน์ใช้สอย เสื่อมสภาพหรือชำรุดแตกหักมากมาย สิ่งของทั้งหลายเหล่านั้นไม่ว่าจะเป็นวัสดุชิ้นเล็ก ๆ เช่น เศษกระดาษ เศษอาหาร ถูพลาสติก เศษผ้า หลอดไฟ เศษแก้วเศษกระเบื้องที่แตกหัก หรือวัสดุชิ้นใหญ่ ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ โซฟาที่ชำรุดหักพัง พัดลม ตู้เย็น หรือตุ๊กตาที่เสียใ้การใช้การไม่ได้ ต่าง ๆ ทุกชิ้นล้วนมีนัยยะความหมายอยู่ในตัวของมันเอง ข้าพเจ้าจึงพิจารณาคัดเลือกนำวัตถุแต่ละชิ้นที่มีความหมายและเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องราวและความรู้สึกที่ต้องการสื่อกับผู้ชมผลงานได้อย่างลึกซึ้ง

รูปอิทธิพลด้านเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม

ภาพที่ 1

ภาพอิทธิพลด้านเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม

ภาพที่ 2 ภาพอิทธิพลด้านเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม

3. อิทธิพลจากปรัชญา ความเชื่อและคำสอนทางศาสนา

ปัญหาการหย่าร้างของพ่อและแม่มีผลกระทบทำให้เด็ก อาจจะก่อปัญหาทางสังคมมากมาย ด้วยสาเหตุที่เด็กอยู่ในครอบครัวแตกแยก จะขาดความรัก ความอบอุ่น มีความรู้สึกไม่มั่นคง เนื่องจากเด็กเคยชินต่อสภาพของพ่อแม่ที่คอยให้ความรัก ความอบอุ่น และความมั่นใจแก่เขา แต่ความสัมพันธ์เหล่านี้กลับต้องถูกทำลายลง ทำให้มีผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ เช่น เด็กที่เคยยึดพ่อแม่เป็นแบบฉบับ ในเรื่องค่านิยม อารมณ์ แบบของความประพฤติที่ช่วยให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ดี แต่เมื่อหน่วยของครอบครัวถูกทำลายลง จนกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กถูกกระทบกระเทือนจิตใจอย่างรุนแรงจนทำให้รู้สึกทุกข์ใจ หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ให้อิทธิพลและพืงนำมาใช้คือ หลักอนัตตา “อนัตตา คือ สิ่งทั้งปวงไม่ขึ้นอยู่กับความประสงค์หรือความต้องการของใคร ถ้าเราคิดถูก ตั้งต้นถูก เราก็ไม่มีความรู้สึกที่จะบังคับควบคุมอะไรให้ได้ดังใจ ความทุกข์ ความเดือดเนื้อร้อนใจก็ไม่เกิด แค่นี้ชีวิตก็สบายขึ้นมากแล้ว” (อุย บุคดาเบลส 2562)

4. พุทธศาสนากับชีวิต

ชีวิตมีการเริ่มต้นก็ต้องมีจุดจบ มีเกิดก็ต้องมีตาย เมื่อถึงจุดจบ แต่ละคนก็เป็นไปตามวิถี ชีวิตของตน ชีวิตการแต่งงานก็เช่นกัน มีการสิ้นสุดลงโดยวิธีการหย่าร้าง การตายจากกัน การละทิ้ง การแยกกันอยู่ คู่สมรสอาจจะอยู่กันนาน บางคู่ก็อาจจะอยู่กันสั้น การหย่าร้าง คือ การสิ้นสุดชีวิตแต่งงานของคู่สมรส เป็นการแตกแยกของบุคคลที่เคยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด การหย่าร้างในตัวของมันเองเป็นเรื่องเศร้า เป็นการทำลายความรัก ความเชื่อของบุคคลที่เคยผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง กลายเป็นความเดือดร้อนุ่นวายปั่นป่วนในใจ ยอมให้อารมณ์เข้ามาปรุงแต่งและครอบงำ พฤติกรรมจึงปนเปื้อน โลก โกรธ หลง ทำให้ใจวุ่นวายไปหมด ธรรมะที่ให้อิทธิพล กล่าวคือ “พุทธศาสนาให้ความสำคัญกับใจ

ใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน ใจเป็นหัวหน้า ทุกอย่างสำเร็จได้ด้วยใจ ถ้าใจดี โลกทั้งใบก็ดี แต่ถ้าใจไม่ดี ต่อให้อะไร ๆ ที่กำลังดีก็พานไม่ไปได้ ดังพุทธสุภาษิตที่ว่า มโนบุพพังคมา สุตท้ายทุกอย่างขึ้นอยู่ที่ใจ” (พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ 2562)

5. อิทธิพลทางด้านรูปแบบทางศิลปกรรมและเทคนิควิธีการ

อิทธิพลทางด้านรูปแบบ (Style) จากผลงานศิลปกรรมเป็นอีกหนึ่งสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะข้าพเจ้าได้ศึกษาประวัติและค้นคว้าผลงานของศิลปินที่ได้รับการยอมรับและถูกยกย่องทั้งในด้านแนวความคิด รูปแบบเทคนิควิธีการในการแสดงออก สิ่งนี้นับเป็นสิ่งที่จำเป็นในการช่วยสนับสนุนการเสริมสร้างจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด” ให้สมบูรณ์ขึ้นได้เป็นอย่างดีเยี่ยม

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง “เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด” ที่เป็นการใช้ลักษณะรูปทรงและกายภาพของชิ้นส่วนสิ่งของที่เคยมีคุณค่าและเคยใช้ในบ้านของหลาย ๆ ครอบครัวที่เสื่อมสภาพ สิ่งของเหล่านี้ถูกนำมาทั้งรวมกันแปรสภาพเป็นกองขยะไร้ค่า มาจัดวางองค์ประกอบบนพื้นที่ (Landscape) ที่ให้ความหมายและความสำคัญกับประเด็นและสาระของประสบการณ์ในความทุกข์ ความเจ็บปวดในอดีตของตนเอง

5.1 อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปิน

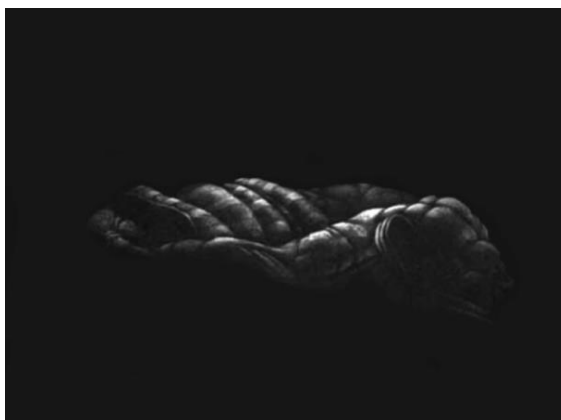

ภาพที่ 3 กมล ศรีวิชัยนันท์

กมล ศรีวิชัยนันท์ เกิดเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2491 อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ จบการศึกษาระดับศิลปมหาบัณฑิต (ภาพพิมพ์) จากมหาวิทยาลัยศิลปากร

ถ้าจะกล่าวถึงเทคนิคภาพพิมพ์เมซโซทีนัท เป็นเทคนิคที่มีผู้ทำจำนวนน้อย จึงเป็นวงการเล็กๆ ที่เหล่าศิลปินรู้จักกันหมดแทบทั้งสิ้น หนึ่งในศิลปินยุคแรกของการเมซโซทีนัทในประเทศไทย และเป็นที่เคารพในวงการคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมล ศรีวิชัยนันท์ ข้าพเจ้าจึงได้รับอิทธิพลจากศิลปินท่านนี้ทั้งในด้านเทคนิคและการจัดวางรูปทรงแสงเงาและน้ำหนักในผลงาน ซึ่งผลงานของศิลปินมีการใช้น้ำหนัก แสงเงาที่นุ่มนวลพอดี เป็นผลงานศิลปะที่ทรงคุณค่าต่อวงการภาพพิมพ์เป็นอย่างยิ่ง

ผลงานของ กมล ศรีวิชัยนันท์ ได้ให้อิทธิพลในด้านการแสดงสุนทรียภาพที่ชัดเจนทั้งทางด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยการใช้รูปทรงทางกายภาพของวัตถุต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น มัดผ้า หรือใบตอง ที่เน้นความเรียบง่ายและพูดถึงเรื่องราวของวิถีชีวิตได้อย่างชัดเจนเป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นต้นแบบที่ยอดเยี่ยมให้กับข้าพเจ้าในเรื่องความรู้ของกระบวนการภาพพิมพ์เทคนิคเมซโซทีนัทอีกด้วย

ภาพที่ 4

ภาพผลงาน กมล ศิริวิชัยนันท์
ชื่อผลงาน ชีวิตหมายเลข 5
ขนาด 24 X 32 ซม.
เทคนิค Mezzotint
ปีที่สร้าง 2526

ภาพที่ 5

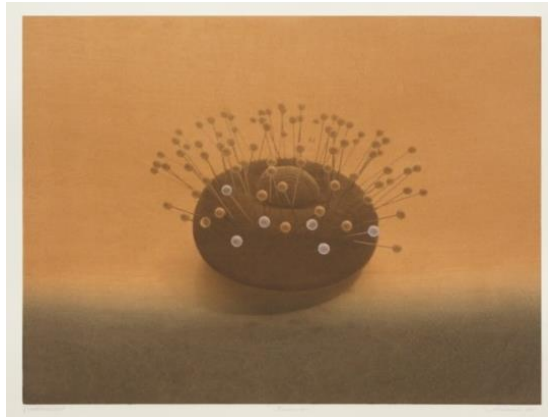
ภาพผลงาน กมล ศิริวิชัยนันท์
ชื่อผลงาน ใบตอง
ขนาด 41 X 51 ซม.
เทคนิค Mezzotint
ปีที่สร้าง -

ภาพที่ 6 วิมลมาลย์ ชันระชวานะ

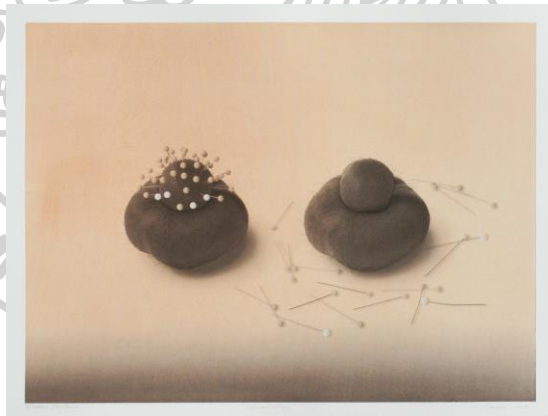
วิมลมาลย์ ชันระชวานะ เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2508 อาศัยอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันเป็น อาจารย์ศิลปะที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปินผู้ที่มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ จากประสบการณ์ที่เห็นความทุกข์ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นกับมารดา ระหว่างการรักษาพยาบาล ความเศร้าโศกเสียใจของตนเองและครอบครัวเมื่อบิดามารดาเสียชีวิต รวมทั้งความทุกข์ใจของศิลปินเอง จากการใช้ชีวิตในปัจจุบัน โดยการใช้รูปทรงหมอนปักเข็มหมุดที่มารดาเป็นผู้สอนให้ทำ จากเศษผม เข็มหมุดแต่ละเข็มที่ปักลงไปบนหมอน เปรียบได้กับการคิดตอกย้ำการเพิ่มความทุกข์ให้กับตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า ผลงานของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานศิลปะของศิลปินในเรื่องการเลือกใช้ สัญลักษณ์เป็นวัตถุที่มีนัยยะสำคัญในการแสดงออกของความคิดเพื่อสื่อสารผ่านงานศิลปะ

ผลงานของ วิมลมาลย์ ชันระชวานะ ได้ให้อิทธิพลในด้านแนวเรื่องและวิธีคิดสร้างสรรค์ ของ การถ่ายทอดผลงานจากประสบการณ์ความทุกข์ความเจ็บปวด โดยการใช้วัตถุเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic) ที่มีนัยยะและตรงต่อเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อได้อย่างดีเยี่ยม

ภาพที่ 7

ภาพผลงาน วิมลมาลย์ ชันระชวณะ
 ชื่อผลงาน หมอนปักเข็มหมุด
 ขนาด 44.8 X 60 ซม.
 เทคนิค พิมพ์ออฟเซต พิมพ์แม่พิมพ์ไม้สีน้ำ และพิมพ์โฟมยาง
 ปีที่สร้าง 2554

ภาพที่ 8

ภาพผลงาน วิมลมาลย์ ชันระชวณะ
 ชื่อผลงาน เจ็บปวดหรือปล่อยวาง
 ขนาด 59.3 X 79.8 ซม.
 เทคนิค พิมพ์ออฟเซต พิมพ์แม่พิมพ์ไม้สีน้ำ และพิมพ์โฟมยาง
 ปีที่สร้าง 2557

ภาพที่ 9 Michael Kareken, เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561

ที่มา: <https://grovelandgallery.com/artist/michael-kareken/>

ผลงานของ Michael Kareken ศิลปินสัญชาติอเมริกัน ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะด้วยเทคนิคจิตรกรรม (Painting) และศิลปะการจัดวาง (Installation) ผลงานของเขามีการจัดวางองค์ประกอบและวิธีการสร้างความรู้สึกโดยใช้พื้นที่กองขยะ มาถ่ายทอดให้เห็นถึงสุนทรียะที่อยู่ในพื้นที่ที่น่ารังเกียจสำหรับคนทั่วไป หากแต่สามารถนำพื้นที่อันน่ารังเกียจนี้ผ่านกระบวนการทางศิลปะมานำเสนอได้อย่างน่าสนใจ และให้ข้อคิดเรื่องปัญหาทางสังคมท่ามกลางความโกลาหลของขยะมากมายและสภาพแวดล้อมอันย่ำแย่ที่โลกนั้นได้ประสบอยู่ในปัจจุบัน

ภาพที่ 10 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561

ที่มา: <http://www.drawingcenter.org/viewingprogram/portfoliod2cd.html?pf=6842>

ภาพผลงาน Kareken Raises

ชื่อผลงาน Scrap Paper Pile With Water Cannon

ขนาด 45.7 X 50.8 ซม.

เทคนิค ดินสอสีบนแผ่นฟิล์มโพลีเอสเตอร์

ปีที่สร้าง 2553

ภาพที่ 11 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561

ที่มา: <https://paintingsperceptions.com/michael-kareken-recycles-masterly-painting/>

ภาพผลงาน Kareken Raises

ชื่อผลงาน view of Scrap Engines #2

ขนาด 40 X 100 ซม.

เทคนิค สีน้ำมัน

ปีที่สร้าง 2550

ภาพที่ 12 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561

ที่มา: <https://paintingperceptions.com/michael-kareken-recycles-masterly-painting/>

ภาพผลงาน Kareken Raises

ชื่อผลงาน Scrap Paper Pile with Water Cannon

ขนาด 90 X 100 ซม.

เทคนิค สีน้ำมัน

ปีที่สร้าง 2550

ภาพที่ 13 เข้าถึงเมื่อ 30 ธันวาคม 2561

ที่มา: <https://paintingperceptions.com/michael-kareken-recycles-masterly-painting/>

ภาพผลงาน Kareken Raises

ชื่อผลงาน Scrap Bottle Study

ขนาด 56 X 76 ซม.

เทคนิค สีน้ำมัน

ปีที่สร้าง 2551

สรุปอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก กมล ศรีวิชัยนันท์ ในด้านการแสดงความชัดเจนทางสุนทรียภาพ ด้านเทคนิควิธีขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน และการเลือกใช้รูปทรงทางกายภาพของวัตถุต่างๆที่เกี่ยวข้องกับในชีวิตประจำวัน เช่น มัดผ้าขาวม้า หรือไปจนถึงใบตอง ที่เป็นวัตถุที่มีความเรียบง่ายและพูดถึงเรื่องราวของวิถีชีวิตได้อย่างชัดเจนเป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นต้นแบบที่ยอดเยี่ยมให้กับข้าพเจ้าในเรื่องความรู้และขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงาน ในกระบวนการเทคนิคเมโซโซทินท์อีกด้วย

วิมลมาลย์ ชันระชวณะ ได้ให้อิทธิพลในด้านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์จากประสบการณ์ที่เห็นความทุกข์ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น ผ่านการบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ แล้วถ่ายทอดผลงานจากประสบการณ์ความทุกข์นั้น โดยการเลือกใช้วัตถุเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic) ที่มีนัยยะและตรงต่อเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อกับผู้ชมได้อย่างลึกซึ้ง

Michael Kareken ได้ให้อิทธิพลในด้านการจัดวางองค์ประกอบในภาพผลงานศิลปะ และกลวิธีในการสร้างพื้นที่ว่างและเส้นนำสายตาเพื่อให้ผลงานดูลึกและมีบรรยากาศ ในสภาพแวดล้อมอันย่ำแย่ของกองขยะอันน่ารังเกียจ

บทที่ 3

กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะที่ดีผ่านเส้นทางยากลำบาก ผ่านอุปสรรคมาก่อนทั้งสิ้น เช่นเดียวกับกับเส้นทางของข้าพเจ้า ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละชุดจึงประกอบด้วยความอดสาหัสทางกาย และจิตใจ มีคำหนึ่งของครูในวงการภาพพิมพ์ท่านได้กล่าวไว้ และข้าพเจ้าได้ยึดถือคำสอนท่านมาเป็นกำลังใจในการเรียนรู้ ท่านกล่าวไว้ว่า “ผู้ที่สร้างงานศิลปะได้ประสบผลสำเร็จนั้น ต้องเป็นผู้ที่มีพลังความคิด ความอดสาหัส ความชอบเป็นสำคัญ ในตัวของศิลปินย่อมเกิดความรู้สึกอยากทำ มีพลังในการสร้างอยู่แล้ว เป็นอุปนิสัยของช่างมาแต่กำเนิด การศึกษาที่ถูกต้อง การฝึกหัดอย่างจริงจัง จะช่วยให้การสร้างงานนั้นประสบผลโดยสมบูรณ์” (ประหยัด พงษ์ดำ 2557) ในส่วนของกระบวนการทำงาน และองค์ประกอบในการสร้างสรรค์ได้จำแนกไว้ดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชุดนี้ คือการพิจารณาและสำรวจความรู้สึกสภาวะของความทุกข์ระทม ที่เกิดจากประสบการณ์ในช่วงหนึ่งของชีวิตได้สูญเสียความรักและความอบอุ่นที่ได้เคยมีมาในครอบครัว ผ่านความรู้สึกและจินตนาการ เพื่อสร้างพื้นที่หรือสภาพแวดล้อมเชิงสมมุติของสภาวะ (State) ความทุกข์ระทมนั้น ๆ ผนวกกับรูปทรงเศษซากสิ่งของวัตถุต่าง ๆ ที่ได้เคยมีคุณค่า มีประโยชน์ และเคยมีความหมาย ต่อชีวิตในครอบครัว แต่เมื่อสิ่งของต่าง ๆ เหล่านั้น หมดความหมาย และถูกทิ้งรวมกันทำให้กลายเป็นกองขยะที่ไร้ค่า แต่ทว่าสำหรับข้าพเจ้านั้นยังคงมองเห็นคุณค่าความหมายของสิ่งเหล่านี้ จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจผ่านรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานภาพร่างต้นแบบ และจึงได้ถ่ายทอดสู่กระบวนการ การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้

วิธีการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด” ของข้าพเจ้าเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ แม่พิมพ์โลหะร่องลึกเมซโซทินต์ (Mezzotint) ที่เป็นกลวิธีเทคนิคที่จะสามารถสร้างรายละเอียดของ น้ำหนักของภาพวัตถุที่ใช้และบรรยากาศภายในผลงานได้กลมกลืนและละเอียดอ่อนอย่างลงตัว สอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอผลงาน

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลด้วยการถ่ายภาพ

ในขั้นตอนนี้จะเริ่มต้นจากการค้นหาสถานที่ ที่ขยะของชุมชนต่างๆ เพื่อถ่ายภาพวัตถุหรือพื้นที่ที่ต้องการใช้เป็นสื่อหรือสัญลักษณ์ในการแสดงออกเช่น โซฟาเก่า พูกนอน ตุ๊กตา เพื่อนำไปใช้ในการสร้างภาพร่างต้นแบบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในขั้นตอนต่อไป

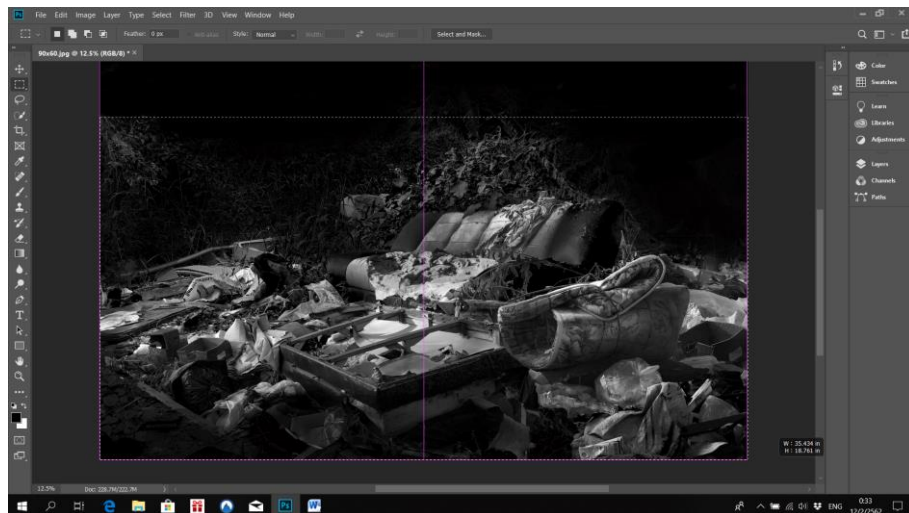
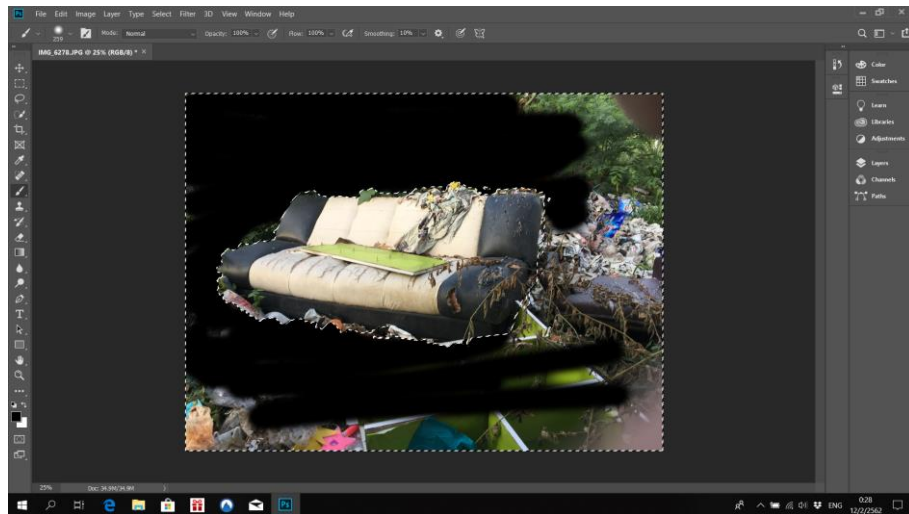
ภาพที่ 14 ข้อมูลภาพถ่ายจากสถานที่จริง ของกองขยะ

ภาพที่ 15 ข้อมูลภาพถ่ายจากสถานที่จริง ของกองขยะ

ขั้นตอนการสร้างภาพร่างด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Digital Sketching)

ในการสร้างสรรค์ภาพต้นแบบและศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล ด้วยการสำรวจลงพื้นที่เพื่อในขั้นตอนนี้จะต้องนำภาพถ่ายของวัตถุที่อยู่ในบริบทต่าง ๆ มาตัดต่อให้ให้ตรงตามแนวความคิด ด้วยการอาศัยวิธีการปรับแสงและเงา (Light and Shadow) ตัดทอนรูปทรง เพิ่มเติมส่วนย่อและขยาย เพื่อจะนำมาจัดวางองค์ประกอบทางสุนทรียทางทัศนศิลป์ ให้เกิดความสมบูรณ์ในภาพร่าง (Sketch) ด้วยการสร้างมิติลงสายตาดบนระนาบพื้นผิวสองมิติของภาพร่าง เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์แม่พิมพ์ในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 16 ภาพแสดงตัวอย่างการสร้างภาพร่างด้วยโปรแกรม (Photoshop)

ภาพที่ 17 ภาพแสดงตัวอย่างการสร้างภาพร่างด้วยโปรแกรม (Photoshop)

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์

เริ่มต้นจากการเตรียมแผ่นทองแดง ซึ่งถูกขัดผิวด้วยกระดาษทรายน้ำแบบละเอียดจนมีพื้นผิวที่เรียบมันวาวทั่วกันทั้งแผ่น จากนั้นทำการขีดเส้นร่างกำหนดทิศทางที่ละ 1 ทิศความห่างระหว่างเส้น 1 นิ้วโดยประมาณจนเต็มแผ่นแม่พิมพ์ (Mold Plate)

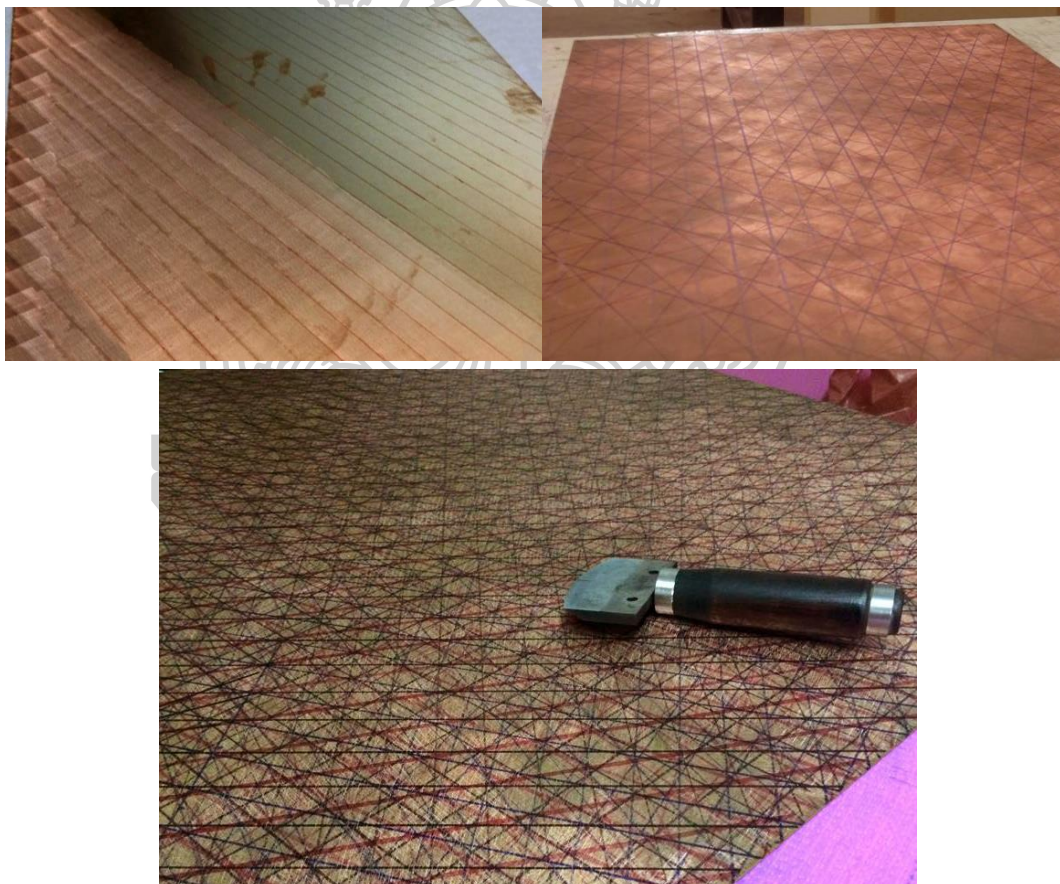

ภาพที่ 18 ภาพถ่ายขั้นตอนการเตรียมแผ่นแม่พิมพ์

ขั้นตอนการสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์

จากนั้นใช้เครื่องมือสร้างพื้นผิว เมซโซทินท์ ร็อคเกอร์ (Mezzotint Rocker) ที่มีลักษณะเป็นฟันปลาขนาดเล็กมาก กดและโยกกลับไปบนผิวของแผ่นทองแดงให้เกิดจุดเล็ก ๆ ลึกเป็นหลุมจำนวนมาก จุดหรือหลุมขนาดเล็กเหล่านี้จะมีหน้าที่เป็นตัวกักเก็บหมึกพิมพ์ไว้

การโยก (Rock) เครื่องมือ เมซโซทินท์ ร็อคเกอร์ จำเป็นที่จะต้องทำหลายต่อหลายครั้ง โดยจะต้องกำหนดทิศทางไว้อย่างน้อย 16 ทิศทางโดยประมาณ ทำให้แผ่นทองแดงเต็มไปด้วยจุดไข่ปลาเล็ก ๆ ที่สามารถเก็บซับหมึกพิมพ์ได้ทั้งแผ่นบนผิวหน้าของแม่พิมพ์ ถ้าทำการทดลองอุดหมึกและพิมพ์ออกมาจะได้สีดำสนิท

ภาพที่ 19 ขั้นตอนการสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์

ขั้นตอนการสร้างรูปทรงบนแม่พิมพ์

เริ่มต้นการคัดลอกภาพร่างต้นแบบ ลงไปสู่แผ่นแม่พิมพ์โดยใช้กระดาษคาร์บอน หลังจากนั้น เริ่มต้นสร้างน้ำหนักรูปทรงของผลงานโดยใช้เครื่องมือเหล็กขูด สแครปเปอร์ (Scraper) หรือเครื่องมือเหล็กปลายมนเรียกว่า เบอร์นิชเซอร์ (Burnisher) ฝนถูและกดลงไปบนผิวหน้าของแม่พิมพ์ เบอร์นิชเซอร์จะทำหน้าที่กดและลบจุดเล็ก ๆ บนแผ่นทองแดงให้ตื้นขึ้นและลบเลือนจนไม่สามารถเก็บหมึกพิมพ์ได้หรือเก็บได้เพียงเล็กน้อย และถ้าทดสอบพิมพ์ดูจะเห็นได้ว่า น้ำหนักที่ดำสนิทจะกลายเป็นน้ำหนักเทาอ่อน เทาแก่ หรือขาว ลดทอนไปตามการออกแรงกดน้ำหนักของมือ การใช้เบอร์นิชเซอร์ก็จะเปรียบเสมือนการวาดเส้นให้เกิดรูปทรงที่มีน้ำหนักอ่อนแก่ บนพื้นดำสนิท

ภาพที่ 20 ภาพถ่ายการสร้างรูปทรงบนแม่พิมพ์

ขั้นตอนการเตรียมกระดาษสำหรับพิมพ์

เข้าสู่กระบวนการพิมพ์ การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โลหะร่องลึกนั้นเนื่องจากกระดาษจะต้องรับแรงกดจากแท่นพิมพ์ควรจะต้องใช้กระดาษที่มีคุณภาพสูง กระดาษจะต้องมีคุณสมบัติดึงซับหมึกพิมพ์ได้ดีขึ้นอีกด้วย เริ่มต้นทำความชื้นให้กระดาษด้วยการใช้น้ำสะอาดสเปรย์ให้ทั่วกระดาษทั้งสองด้านต่อมาจึงใช้แผ่นพลาสติกใสห่อคลุมเพื่อกันความชื้นระเหยอย่างน้อยเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

ภาพที่ 21

ภาพถ่ายการเตรียมกระดาษ

ขั้นตอนการเตรียมหมึกสำหรับพิมพ์

การผสมหมึกใช้น้ำมันสำหรับภาพพิมพ์ร่องลึกควรนำหมึกมาตีจนด้วยเกียงเพื่อให้เม็ดสีของหมึกเข้ากันเสียก่อนหลังจากนั้นจึงค่อยผสมผงแมกนีเซียม (Magnesium) ในอัตราส่วน 1/2 แล้วจึงตีจนสีอีกครั้งในการผสมผงแมกนีเซียมลงไปให้หมึกพิมพ์นั้นก็เพื่อเพิ่มความหนืดของเนื้อหมึกพิมพ์ในการใช้ค้อนหน้าแม่พิมพ์

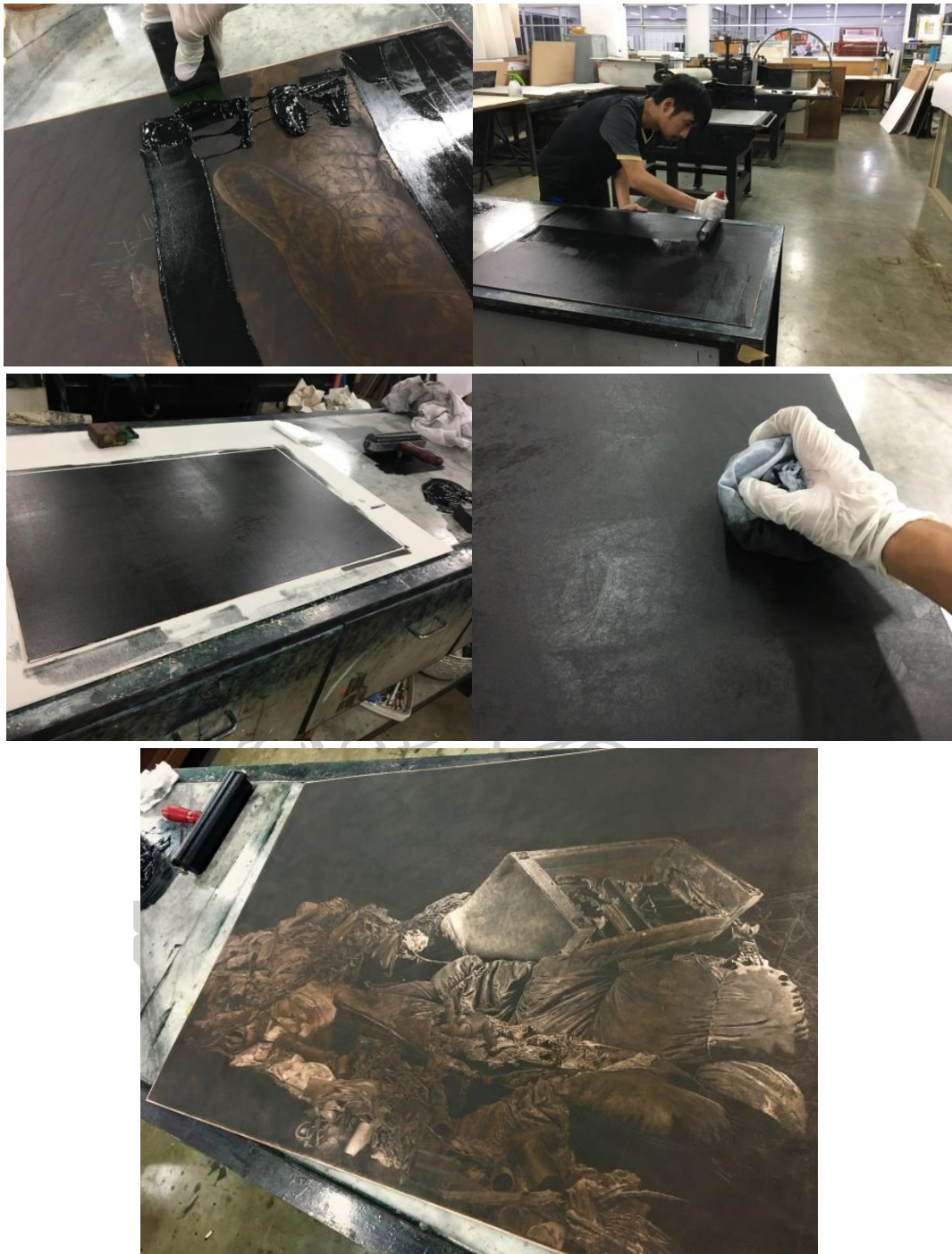

ภาพที่ 22

ภาพถ่ายการเตรียมหมึกพิมพ์

ขั้นตอนการพิมพ์

นำแม่พิมพ์ที่ได้ล้างทำความสะอาดแล้วมาอุดหมึกด้วยยางปาดจนทั่วแม่พิมพ์ จากนั้นนำลูกกลิ้งตีเกลี่ยหมึกจนทั่วโดยออกแรงกดลูกกลิ้งเล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อให้หมึกถูกกดรีดลงไปร่องของแม่พิมพ์อย่างทั่วถึงจากนั้นใช้กระดาษปฐูฟ (Proof Paper) ชับหมึกส่วนเกินออกจากหน้าแม่พิมพ์จนกระทั่งแทบจะไม่มีหมึกติดอยู่บนกระดาษปฐูฟ นำผ้าซับในขยำให้เป็นทรงกลมค่อย ๆ เช็ดวนซับหมึกออกอีกครั้งตามต้องการก่อนเช็ดขอบแม่พิมพ์จนสะอาดเพื่อนำเข้าแท่นพิมพ์ต่อไป

ภาพที่ 23 ภาพถ่ายขั้นตอนการพิมพ์

อุปกรณ์

- แผ่นแม่พิมพ์ทองแดงที่มีขนาดความหนา 0.8 มม.
- กระดาษทรายน้ำชนิดละเอียดสำหรับขัดเตรียมผิวแม่พิมพ์ และลับความคมของเครื่องมือ เบอร์ 1000, 1200, 2000
- เครื่องมือสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์ Mezzotint Rocker ความละเอียด 65, 85, 100
- เครื่องมือในการขูดตากผิวแม่พิมพ์เพื่อสร้างน้ำหนัก (Scraper)
- เครื่องมือในการถูพื้นผิวแม่พิมพ์เพื่อสร้างน้ำหนัก (Burnisher)
- กระดาษปูลูสำหรับซับหมึกส่วนเกินออกจากแม่พิมพ์
- กระดาษสำหรับพิมพ์ผลงานโลหะร่องลึก (Etching) ที่มีคุณสมบัติในการซึมซับหมึก และรับแรงกดได้ดี (C.M. FABRIANO – 100/100 COTTON)
- หมึกใช้น้ำมันสำหรับภาพพิมพ์โลหะร่องลึกโดยตรง (Etching ink)
- ลูกกลิ้งยาง (Rubber Brayer) ใช้สำหรับเกลี่ยหมึก
- เกรียงผสมสีที่ใช้ในการตักผสมและตีนวาสี
- ยางปาดอุปกรณ์ที่ใช้ในเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) ใช้เพื่อช่วยในการอุดหมึกลงบนแม่พิมพ์
- ผงแมกนีเซียม (Magnesium Carbonate Powder) ใช้ในการผสมหมึกพิมพ์เพื่อเพิ่มความหนืดของเนื้อหมึก
- แท่นพิมพ์ แบบลูกกลิ้งหมุน (Cylinder press) แท่นพิมพ์ที่ใช้แรงกดจากลูกกลิ้งเหล็กขนาดใหญ่
- ผ้าสักหลาด (Etching Press Blanket) คุณภาพสูงสำหรับการพิมพ์ภาพพิมพ์โลหะ
- น้ำมันสน (Turpentine) ใช้เพื่อล้างแม่พิมพ์และทำความสะอาดในกระบวนการพิมพ์
- เศษผ้าสำหรับเช็ดทำความสะอาดอุปกรณ์ในกระบวนการพิมพ์
- ถุงมือยาง ใช้สวมเพื่อป้องกันผิวหนังจากสารเคมีต่าง ๆ ในกระบวนการพิมพ์

ภาพที่ 24

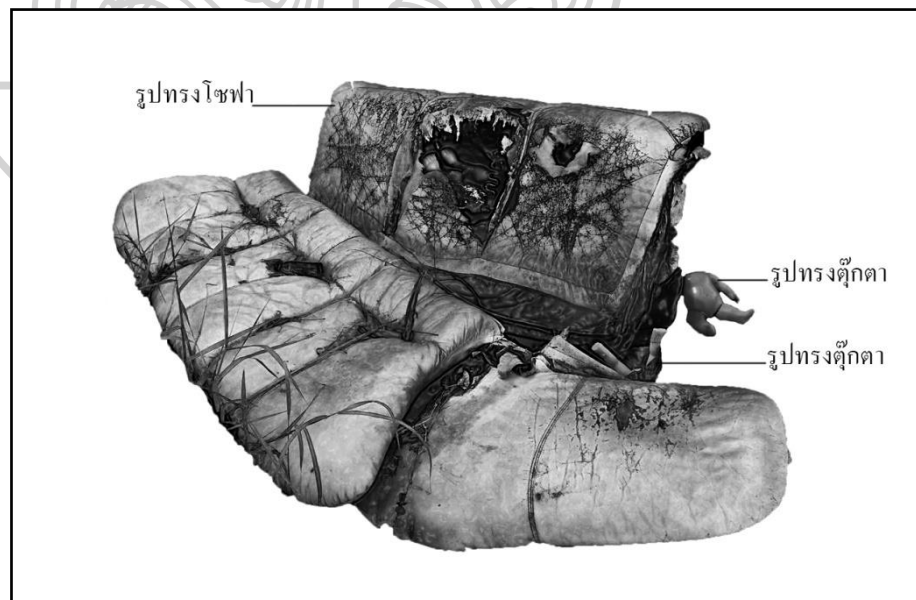
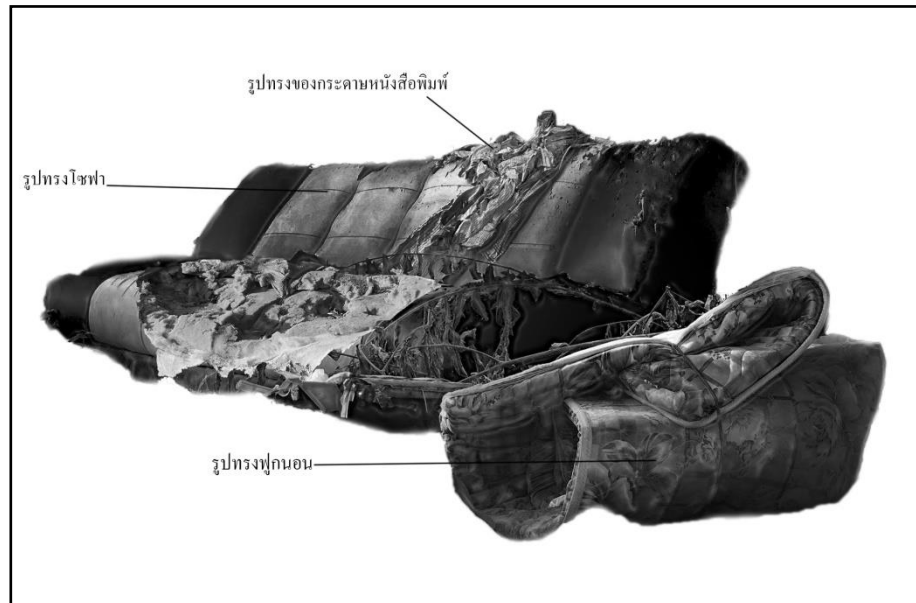
ภาพถ่ายอุปกรณ์ในการพิมพ์

องค์ประกอบของการสร้างสรรค์

1. รูปร่างและรูปทรง (Shape and Form)

ใช้รูปร่างที่จัดอยู่ในรูปทรงทางกายภาพของวัตถุ สิ่งของ ทั้งหมดที่ปรากฏแก่สายตา โดยใช้รูปทรงหลักเป็นโซฟาขนาดใหญ่เป็นจุดเด่นของภาพ จัดวางอยู่ท่ามกลางกองขยะ

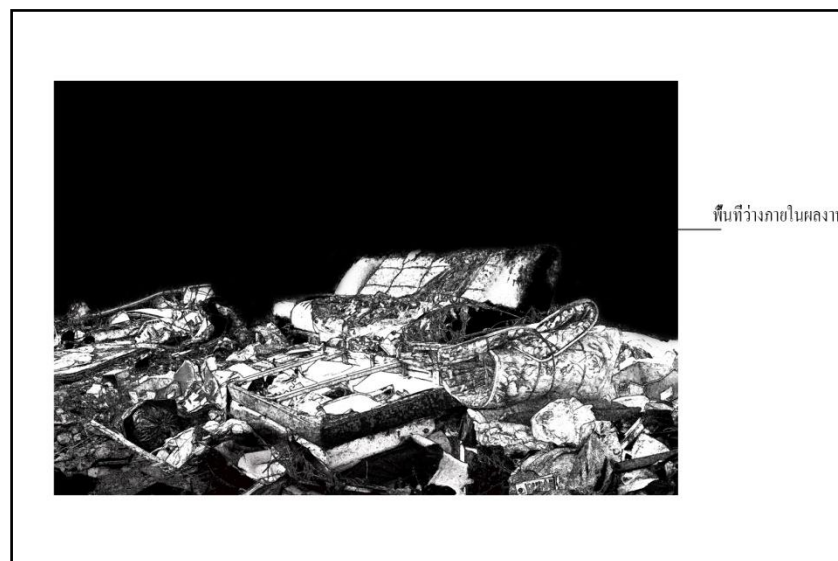

ภาพที่ 25

ภาพรูปร่างและรูปทรงของผลงาน (Shape and Form)

2. พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างภายในผลงาน เป็นพื้นที่ว่างสีดำปกคลุมโอบล้อมจุดเด่น เสมือนมีอากาศโอบอุ้มรูปทรงอยู่ เป็นการจำลองให้เป็นพื้นที่ว่างแบบ 3 มิติ ที่นอกจากแสดงความกว้าง สูง ของพื้นที่ตรงหน้า ข้าพเจ้าได้สร้างให้พื้นที่ว่างให้มีความลึกเข้าไปในความมืดคล้ายกับอารมณ์ในวัยเด็ก ที่เสมือนปราศจากแสงสว่างของความรักจากบิดามารดาได้ดับสิ้นลงไป เหลือเพียงความมืดมิดที่ปกคลุมจิตใจ ในขณะช่วงเวลานั้น

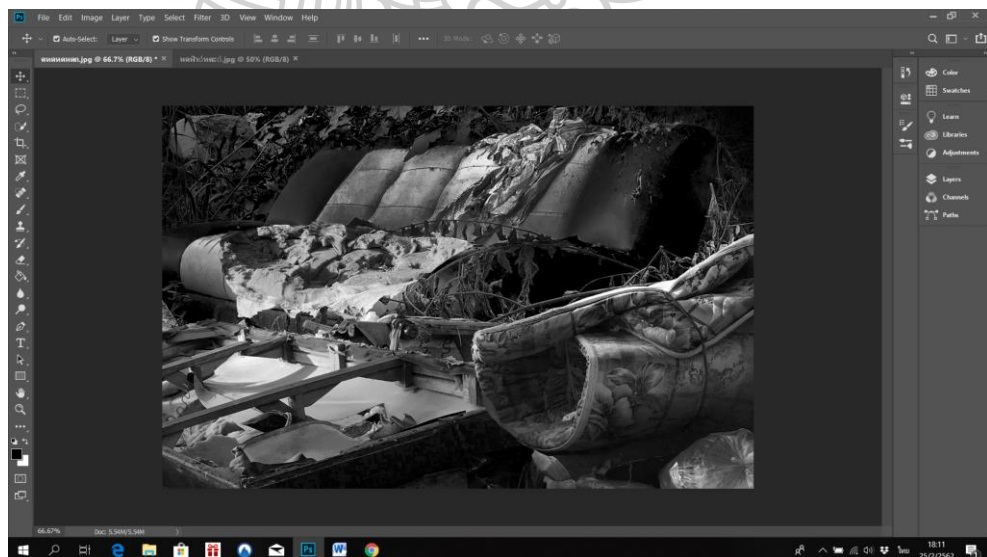
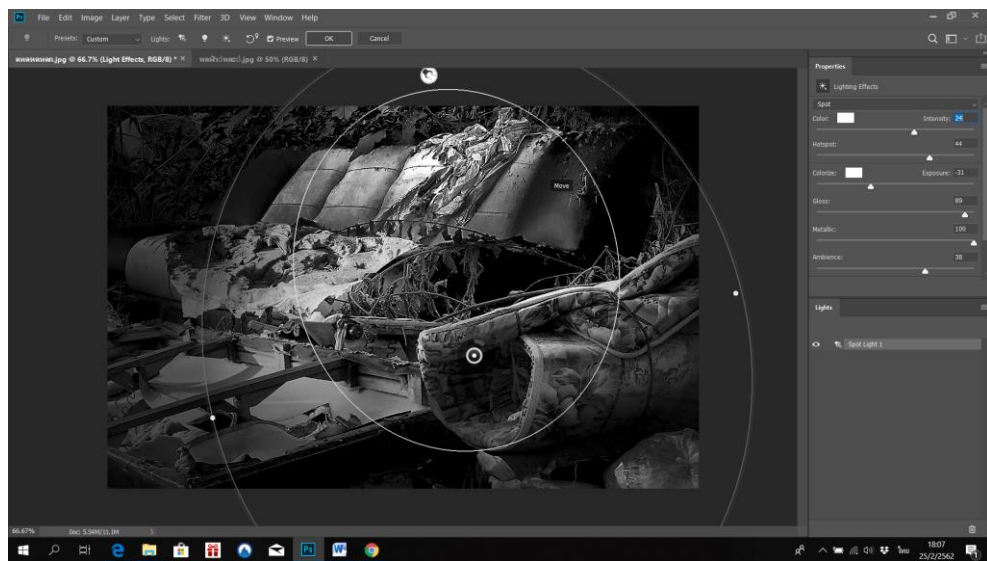

ภาพที่ 26

ภาพพื้นที่ว่างของผลงาน (Space)

3. น้ำหนักแสงและเงา (Light and Shadow)

ข้าพเจ้าได้กำหนดให้แสงเงา, น้ำหนักในผลงานให้มีค่าน้ำหนักที่คมชัด มีแสงเงาชัดเจน และบางจุดสร้างให้น้ำหนักนุ่มนวล ข้าพเจ้าได้กำหนดให้แสงตกลงที่รูปทรงหลักของภาพ เพื่อนำสายตาผู้ดูไปยังรูปทรงหลักของผลงาน ซึ่งคือโซฟา รายละเอียดที่ปรากฏอยู่บนวัตถุถูกถ่ายทอดให้เหมือนพื้นผิวจริง ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์เมซโซทีนัท ร่องรอยฉีกขาด ถูกเผาไหม้ ผ้าห่มที่เสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา หากแต่จัดวางน้ำหนักแสงเงาให้คงไว้ซึ่งความนุ่มนวล และมีน้ำหนักที่ไม่แรงจนเกินไป

ภาพที่ 27 ภาพน้ำหนักแสงและเงาของผลงาน (Light and Shadow)

4. พื้นผิว (Texture)

ข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวให้มีความเหมือนจริงมากที่สุด โดยมีพื้นผิวที่โดดเด่น ได้แก่ พื้นผิวโซฟาหนังที่มีเบาะขาดวิน และมีส่วนที่ยับย่น ผุพัง ฯลฯ เป็นร่องรอยแห่งอดีต เมื่อประกอบกับบรรยากาศโดยรวม แสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการหรือได้หมดสภาพไปแล้ว

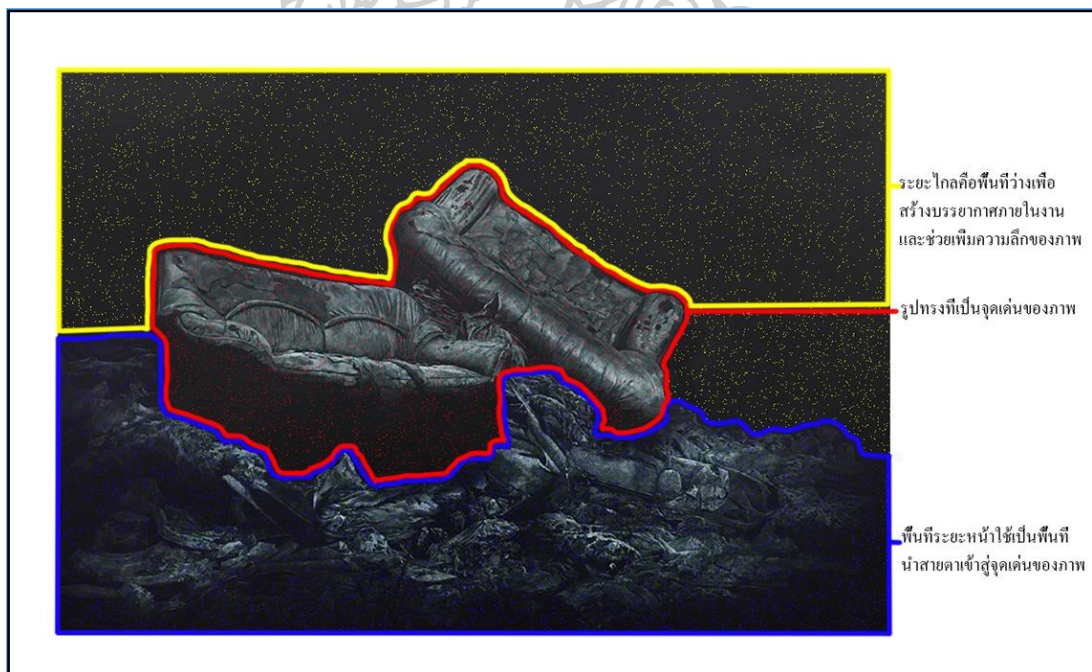
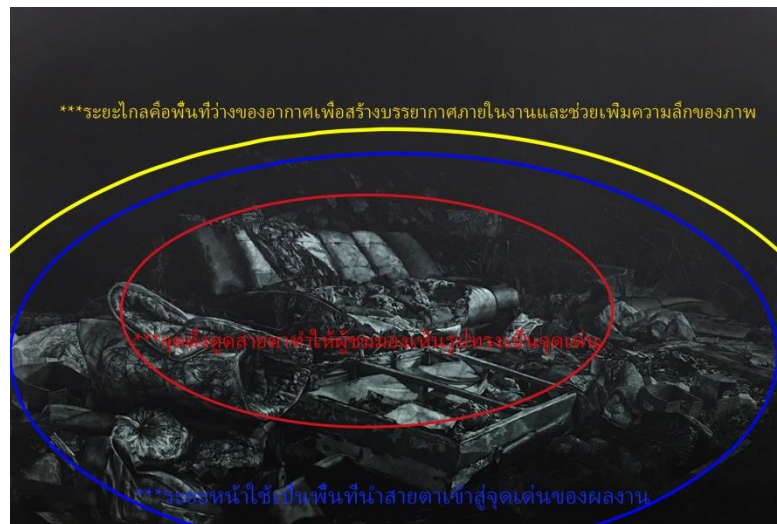

ภาพที่ 28

ภาพพื้นผิวของผลงาน (Texture)

5. การกำหนดองค์ประกอบ (Composition)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงาน จะใช้การดึงดูสายตาให้ผู้ดูมองเห็นรูปทรงหลักเป็นจุดเด่นของภาพด้วยความเหมาะสม แล้วให้บริบทของวัตถุที่อยู่โดยรอบได้บอกเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม

ภาพที่ 29

ภาพการกำหนดองค์ประกอบของผลงาน (Composition)

บทที่ 4

แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

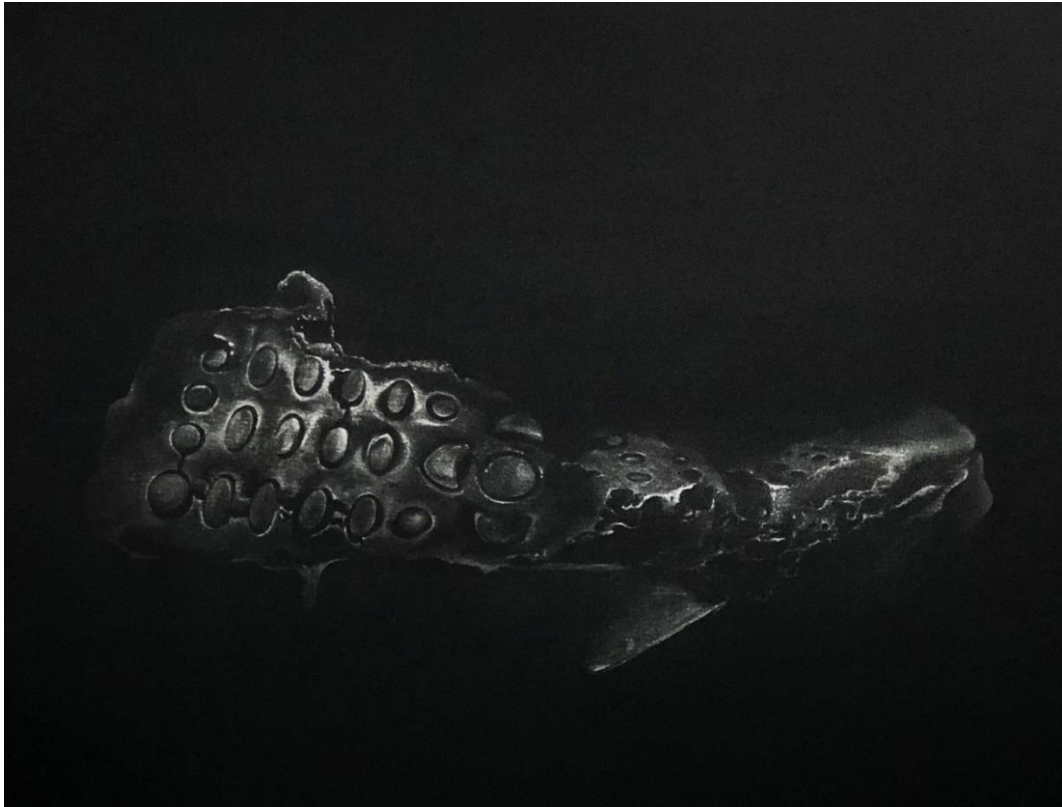
การสร้างสรรค์ผลงานตลอดระยะเวลาการศึกษา ได้ถูกพัฒนา ปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง พัฒนาการหลัก ๆ ที่ผ่านมามีข้าพเจ้าจำแนกออกมาโดยละเอียดออกมาดังต่อไปนี้

การพัฒนาด้านรูปแบบ

ระยะที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557

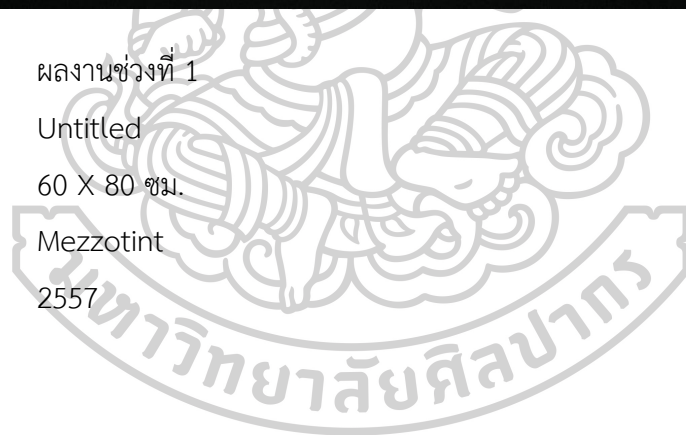
ระยะเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ประสบปัญหาในการสร้างสรรค์หลายด้าน ปัญหาหลักคือความคิดที่กระจัดกระจาย ทำให้แนวคิดไม่ชัดเจน ส่งผลให้การแสดงออกเป็นไปแบบไม่มีชั้นเชิง คือสื่อตรง ๆ ผ่านวัตถุ วัตถุที่ใช้สื่อความคิดในระยะแรกได้แก่ แฟลชไดรฟ์ (Flashdrive) ซึ่งเป็นที่รับรู้โดยทั่วไปว่าแฟลชไดรฟ์ (Flashdrive) เป็นอุปกรณ์สำหรับบันทึกข้อมูลดิจิทัล ข้าพเจ้าจึงใช้อุปกรณ์นี้มาสื่อแทนความคิดในแง่ของการบันทึกความทรงจำที่เลวร้าย แล้วเผาทำลายให้ความทรงจำด้านลบที่อัดแน่นอยู่ในนั้นสูญสลายไป วัตถุที่ใช้ในงานถัดมาคือ รีโมตคอนโทรล โดยทั่วไปผู้คนใช้รีโมตคอนโทรลเพื่อสั่งการให้เครื่องใช้ไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ทำงานตามที่ใช้กำหนด จากข้อเท็จจริงนี้ ข้าพเจ้าจึงนำสภาวะทุกข์ซึ่งเป็นนามธรรมมาตีความ สร้างเป็นงานศิลปะโดยให้ตนเองเป็นผู้กระทำต่อวัตถุ หมายถึงเป็นผู้ที่สามารถควบคุม มีอำนาจอยู่เหนือวัตถุสิ่งของ จึงต้องการยุติสภาวะความทุกข์ การถูกควบคุม โดยการเผาทำลาย

ระยะเริ่มต้นจะเห็นได้ว่าการตีความในลักษณะนี้เป็นการตีความชั้นเดียว ทำให้รูปแบบการแสดงออกทางเนื้อหาของผลงานยังไม่ชัดเจน รวมถึงการจัดวางน้ำหนักแสงเงาที่ตัดกันจนเกินไป ขาดความละเอียด ผลงานในระยะแรกจึงไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ข้าพเจ้าวางไว้นัก

ภาพที่ 30
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ผลงานช่วงที่ 1
Untitled
60 X 80 ซม.
Mezzotint
2557

ภาพที่ 31	ผลงานช่วงที่ 1
ชื่อผลงาน	Untitled
ขนาด	80 X 60 ซม.
เทคนิค	Mezzotint
ปี	2557

การพัฒนาด้านเนื้อหาสาระ

ระยะที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558

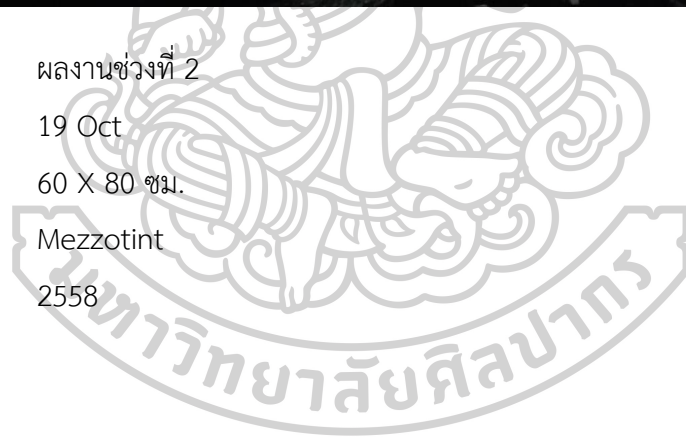
ผลงานระยะที่สองข้าพเจ้ามีความเข้าใจ ตลอดจนเรียบเรียงความคิดชัดเจนมากขึ้น จึงพัฒนาเพิ่มเติมโดยการใส่บรรยากาศเข้ามาเป็นบริบทสำคัญ ซึ่งช่วยสื่อเรื่องราวไปยังผู้ดูให้เข้าใจในผลงานมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็ได้มีการจัดวางน้ำหนักแบบมีชั้นเชิงมากยิ่งขึ้น การพัฒนาของผลงานในระยะนี้จึงส่งผลให้เกิดความลงตัวของผลงานเป็นที่น่าพอใจยิ่งขึ้น

การพัฒนาความคิดสอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบ กล่าวคือ ข้าพเจ้าได้ทำความเข้าใจกับสภาวะความทุกข์ ความเจ็บปวดที่ตนเองประสบมากขึ้น การให้เวลากับตนเองได้ทบทวนเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา ให้ตนเองได้ผ่อนคลาย ตลอดจนศึกษาสภาวะทุกข์ในทางพุทธศาสนา ข้อความตอนหนึ่งจากหนังสือของศาสตราจารย์ชูลูด นิมเสมอได้กล่าวไว้ ตรงกับทัศนะของข้าพเจ้าว่า “การให้อภัยไม่ใช่จะทำได้ในทันที แต่ต้องการเวลาสำหรับเผชิญความเจ็บปวดของบาดแผลอย่างที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อผ่อนระบายอารมณ์สะท้อนใจออกไป หลังจากนั้นแล้วนั้นแผลบาดแผลจึงจะหายไปอย่างแท้จริง ถ้าไม่เจ็บ ไม่ระบายออกไปเสียก่อน แล้วทำกลบเกลื่อนเพียงปากแผล ช่างใจจะเป็นหนองซ้ำลูกกลมได้ต่อไป” (ชูลูด นิมเสมอ 2558) เมื่อผ่านเผชิญกับสภาวะทุกข์แล้ว การจัดระเบียบทางความคิดของข้าพเจ้ามีความชัดเจนขึ้นมาก ซึ่งสอดคล้องกับการแสดงออกที่เริ่มเข้าที่เข้าทางตรงตามเจตนารมณ์ยิ่งขึ้น

ภาพที่ 32
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

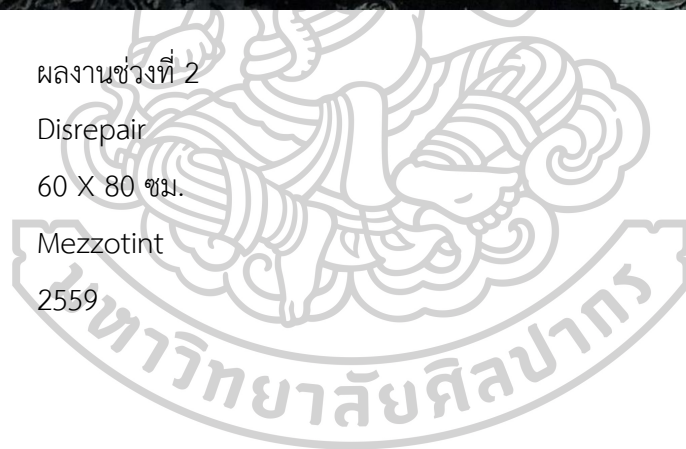
ผลงานช่วงที่ 2
19 Oct
60 X 80 ซม.
Mezzotint
2558

ภาพที่ 33
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ผลงานช่วงที่ 2
Disrepair
60 X 80 ซม.
Mezzotint
2559

ภาพที่ 34 ผลงานช่วงที่ 2
ชื่อผลงาน Holy Dolls
ขนาด 80 X 60 ซม.
เทคนิค Mezzotint
ปี 2559

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

จากการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง ผ่านการขัดเกลาชี้แนะจากอาจารย์ผู้สอน ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ ผลิตผลงานจนเชี่ยวชาญทางเทคนิค และตกลึกทางความคิด ในผลงานวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าจึงใช้บรรยากาศเข้ามาเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้ดูได้เข้าใจผลงานมากยิ่งขึ้น จึงสามารถวิเคราะห์รายละเอียดได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาสาระและรูปแบบ

ข้าพเจ้าเลือกใช้พื้นที่ของกองขยะและวัตถุต่าง ๆ ซากโซฟาเก่า ๆ และตุ๊กตาที่ไม่สมบูรณ์ สิ่งของเหล่านี้ได้ถูกนำมาเป็นตัวแทนของตัวข้าพเจ้าเอง เพื่อที่จะสื่อสารไปยังผู้ดู ซึ่งในภาพลักษณ์ของกองขยะ แน่นนอนว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่น่าอภิรมย์นัก แต่เมื่อผ่านกระบวนการคิด ขัดเกลา และผ่านมุมมองของศิลปิน พื้นที่นี้จึงตอบโจทย์ทางความรู้สึกซึ่งเป็นนามธรรมที่เป็นอารมณ์ทางลบของข้าพเจ้าได้อย่างชัดเจน

2. กระบวนการทางเทคนิค

กระบวนการทางภาพพิมพ์เทคนิคเมซโซทินท์เป็นอุปกรณ์สำคัญในการแสดงออก เพื่อสื่อสารความรู้สึกของศิลปิน กล่าวคือ กระบวนการของเทคนิคนี้มีหลายขั้นตอน การสร้างงานแต่ละชิ้นจึงจำเป็นที่จะต้องให้เวลานานในการสร้างสรรค์ การใช้เวลาในการทำงานแต่ละขั้นตอนดังกล่าว จึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าตกลึกทางความคิดจากการทำงาน ในด้านเทคนิคข้าพเจ้าได้พัฒนาและปรับปรุง โดยการสร้างน้ำหนักแสงเงาให้มีความนุ่มนวล แสงเงาที่ตัดกันอย่างพอดี ไม่แรงจนเกินไป เพื่อสื่อสารถึงสภาวะภายในจิตใจที่มีความรู้สึกอันเลวร้ายนั้น บัดนี้ได้ผ่านการเยียวยาจนบาดแผลในจิตใจได้ค่อย ๆ ลดลงและเลื่อนร่ายหายไป

การสร้างสรรค์ผลงานตั้งแต่เริ่มต้น มาจนถึงวิทยานิพนธ์นี้ ได้ผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ผ่านการทดลองที่ทำให้ผลลัพธ์ทั้งถูกต้อง และไม่ถูกต้อง แต่ใด ๆ ก็ตามสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และใช้ต่อยอดจนมาถึงผลงานชุดนี้ ตลอดระยะเวลาการสร้างสรรค์จึงได้มีความหมายต่อข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “เศษซากสิ่งของกับความเจ็บปวด” จึงนับว่าเป็นผลงานที่สื่อสารความรู้สึกของข้าพเจ้าส่งไปยังผู้ดูให้ได้รับรู้อารมณ์ความรู้สึกของเพื่อนมนุษย์คนหนึ่ง ได้ตามเจตนาธรรมณ์ได้เป็นอย่างดี

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 35

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 1

ชื่อผลงาน

“The Remains of the Painful Things”

ขนาด

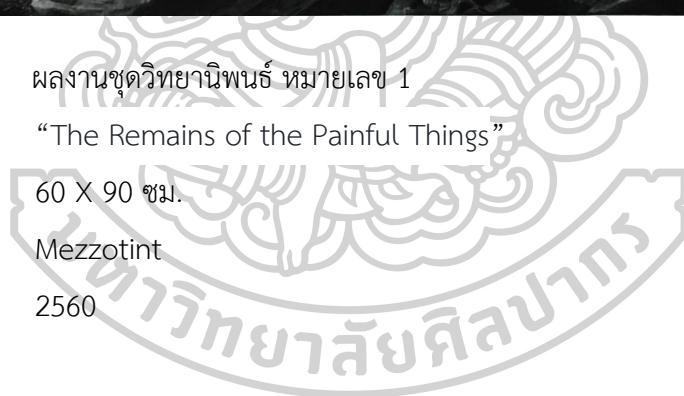
60 X 90 ซม.

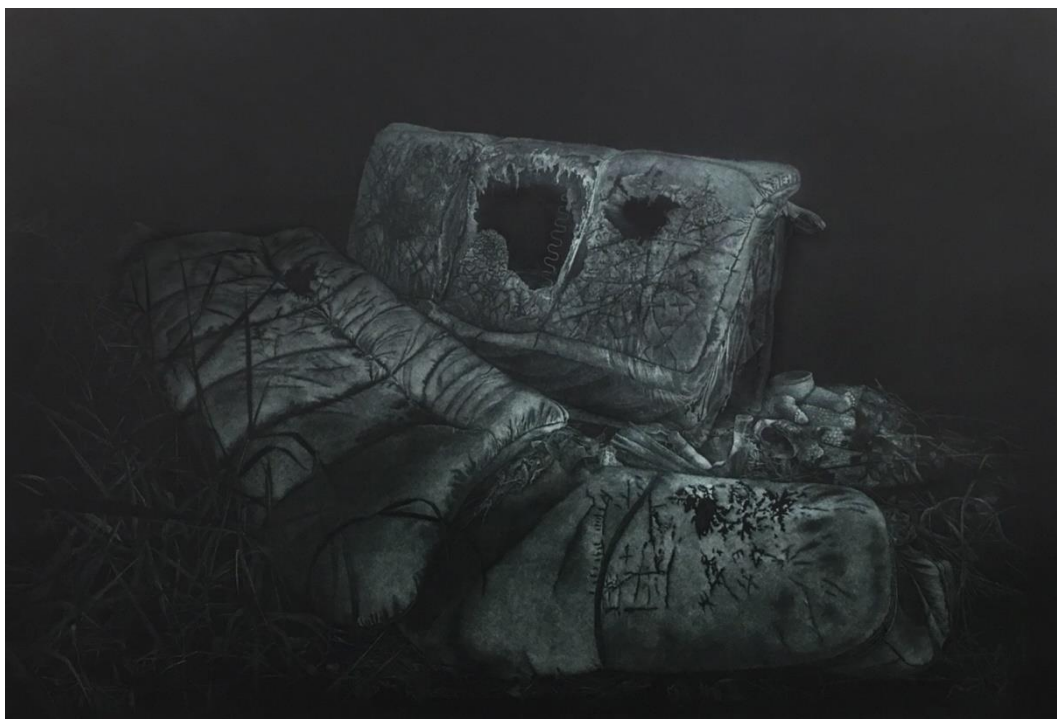
เทคนิค

Mezzotint

ปี

2560

ภาพที่ 36

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 2

ชื่อผลงาน

“The Remains of the Painful Things 2”

ขนาด

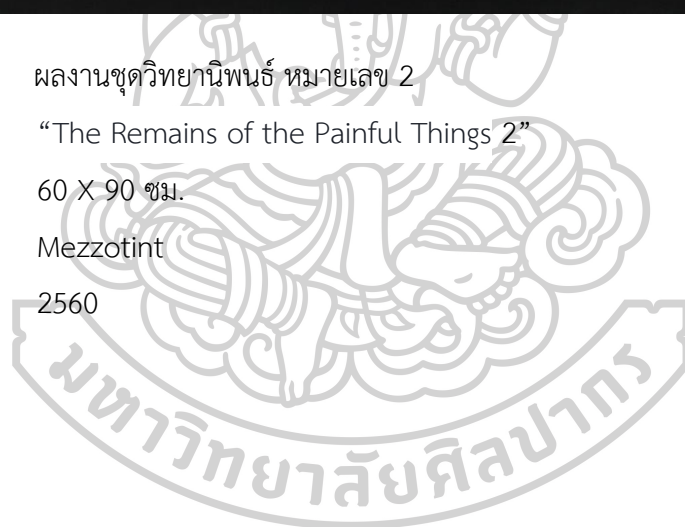
60 X 90 ซม.

เทคนิค

Mezzotint

ปี

2560

ภาพที่ 37

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 3

ชื่อผลงาน

“The Remains of the Painful Things 3”

ขนาด

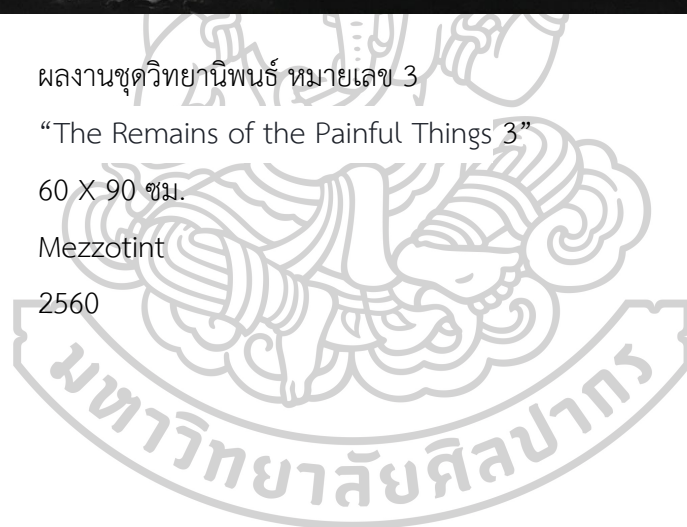
60 X 90 ซม.

เทคนิค

Mezzotint

ปี

2560

ภาพที่ 38

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 4

ชื่อผลงาน

“The Remains of the Painful Things 4”

ขนาด

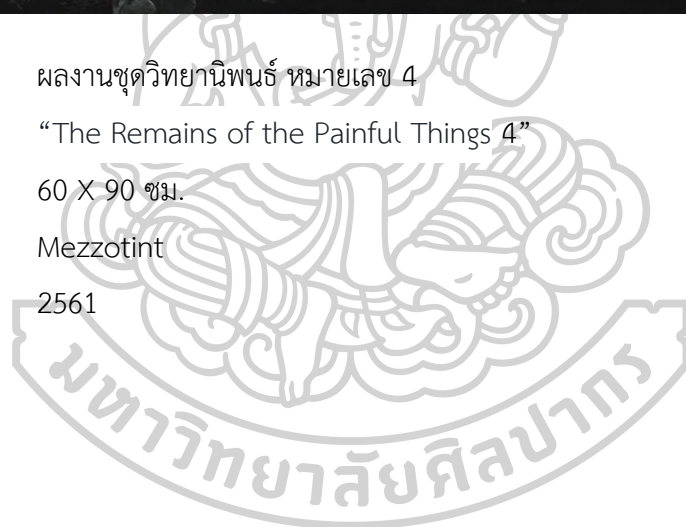
60 X 90 ซม.

เทคนิค

Mezzotint

ปี

2561

ภาพที่ 39

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 5

ชื่อผลงาน

“The Remains of the Painful Things 5”

ขนาด

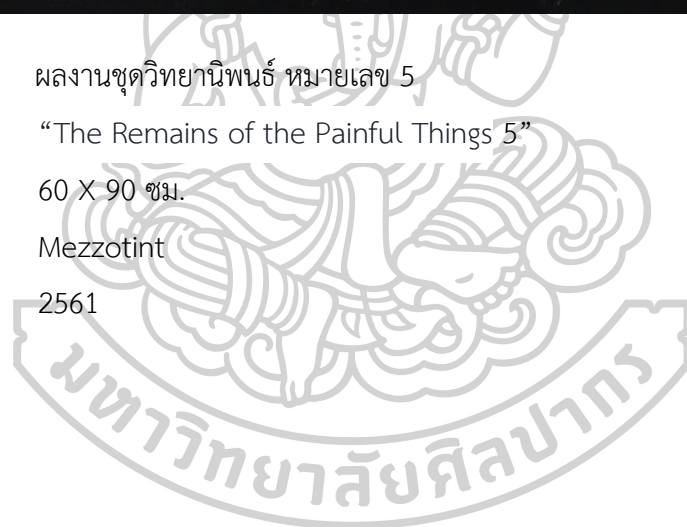
60 X 90 ซม.

เทคนิค

Mezzotint

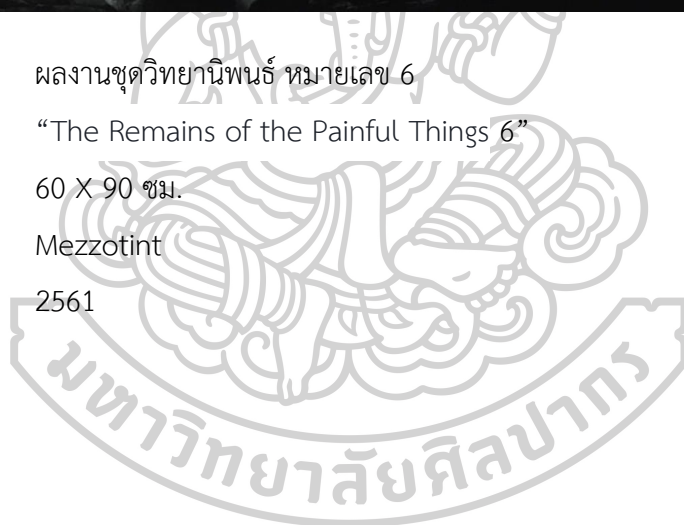
ปี

2561

ภาพที่ 40 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ หมายเลข 6
ชื่อผลงาน “The Remains of the Painful Things” 6”
ขนาด 60 X 90 ซม.
เทคนิค Mezzotint
ปี 2561

บทที่ 5

บทสรุป

“งานศิลปะที่ดีจะให้ความรักความเห็นใจต่อกันระหว่างเพื่อนมนุษย์ เนื่องจากเรารับรู้ และเข้าใจในสิ่งเดียวกัน ศิลปินผู้เปิดหัวใจของมนุษยชาติเข้าถึงกัน หลอมละลายเข้าด้วยกันผ่านผลงานศิลปะ ฟังดูเหมือนเป็นประสบการณ์ทางศาสนา ที่เมื่อเรามองเห็นสามัญลักษณะ เห็นความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ที่ทุกชีวิตมีอยู่ร่วมกัน เราจะมีความรัก ความเมตตา เอื้ออาทรต่อกัน เราเป็นยิ่งกว่าพี่น้อง เรามีชีวิตเดียวกัน ศิลปะที่กล่าวถึงนี้ หมายถึงผลงานที่เป็นศิลปะ มีคุณค่าทางศิลปะจริง ๆ เท่านั้น และจะได้ผลต่อผู้เสพก็เฉพาะกับผู้ที่มีทักษะเพียงพอในการเข้าถึงศิลปะนั้นด้วยเท่านั้น งานศิลปะนั้น ยิ่งมีความยิ่งใหญ่เท่าไร ผลลัพธ์ก็จะทวีความสูงส่งลึกซึ้งขึ้นเท่านั้น” (ชลุด นิมเสมอ 2557) ข้อความตอนหนึ่งจากหนังสือสัพเพทระเกี่ยวกับชีวิตและศิลปะ ของศาสตราจารย์ชลุด นิมเสมอได้กล่าวไว้นี้ เป็นสิ่งที่ช่วยยืนยันความคิด และความมั่นใจให้ข้าพเจ้าต่อการเดินต่อไปในเส้นทางแห่งการสร้างสรรค์ ศิลปะได้เป็นอย่างดี

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยเทคนิคภาพพิมพ์เมโซโซทินท์ ต้องใช้เวลา และความอดทน เป็นอย่างมากในการสร้างผลงานแต่ละชิ้น กรรมวิธีที่ไม่ซับซ้อน หากแต่มีหลายขั้นตอน และใช้เวลามากในแต่ละกระบวนการ หากขาดความใส่ใจ และความละเอียดรอบคอบ สิ่งที่ทำมาทั้งหมดอาจผิดพลาดได้ การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จึงเป็นเหมือนบททดสอบสำคัญให้ข้าพเจ้าได้ก้าวผ่านไปให้ได้ ผลงานศิลปะชุดนี้ แม้จะเกิดจากความรู้สึกทางลบและบาดแผลจากอดีต แต่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญให้ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตต่อไป หากไม่ได้ผ่านประสบการณ์ความทุกข์นั้นมา ก็ไม่อาจรู้ถึงความสุขเป็นเช่นไร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อนี้เป็นส่วนสำคัญให้ข้าพเจ้าได้กลับมาทบทวนตัวเอง รวมถึงทำความเข้าใจกับตัวเองอีกครั้ง ซึ่งนอกจากจะยกระดับทักษะตลอดจนพัฒนาการทางศิลปะแล้ว การสร้างสรรค์นี้ ได้ยกระดับใจให้กระจ่างชัดขึ้น มุมมองที่มีต่อเรื่องราวในอดีตคล้ายกับได้รับการสะสางให้เบาบางลง เพื่อการเดินต่อไปข้างหน้าอย่างเป็นปัจจุบัน ทั้งอดีตไว้เป็นแค่เครื่องเตือนใจให้กับตนเอง

รายการอ้างอิง

ชลุด นิ่มเสมอ (2557). องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ, อมรินทร์.

ชลุด นิ่มเสมอ (2558). สัพเพหระเกี่ยวกับชีวิตและศิลปะ. กรุงเทพฯ, อมรินทร์ พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ประหยัด พงษ์ดำ (2557). ที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพศาสตราจารย์เกียรติคุณประหยัด พงษ์ดำ. กรุงเทพฯ, อมรินทร์ พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ (2562). แค่เข้าใจเรา ก็เข้าใจคนทั้งโลก. กรุงเทพฯ, อมรินทร์ธรรมะ.

อ้อย บุตตาเบลส (2562). แค่เข้าใจเรา ก็เข้าใจคนทั้งโลก. กรุงเทพฯ, อมรินทร์ธรรมะ.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายวรรณัฐชัย ก่าจारी
วัน เดือน ปี เกิด	3 มิถุนายน 2532
สถานที่เกิด	235/52 หมู่ 8 ตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100
วุฒิการศึกษา	กำลังศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ
ที่อยู่ปัจจุบัน	88/1169 ม.5 หมู่บ้านสิวารัตน์3 ต.อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร 74130
ผลงานตีพิมพ์	2561 - เข้าร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ Contemporary Asian Printmaking Exhibition in Hsinchu ประเทศไต้หวัน 2560 - เข้าร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ International Triennial in Cieczyn ประเทศโปแลนด์ - เข้าร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ International Mezzotint Festival Russia ประเทศรัสเซีย - เข้าร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ ศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 32 กรุงเทพฯ 2559 - เข้าร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์นิทรรศการ “Print in Loei” หอศิลป์กรุงเทพฯ 2558 - เข้าร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ Guanlan International Competition ประเทศจีน - เข้าร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ International Mezzotint Festival Russia ประเทศรัสเซีย

รางวัลที่ได้รับ

2557

- เข้าร่วมแสดงนิทรรศการ Cubic Museum นิทรรศการศิลปะในถ้ำ
มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยศิลปะไอจิ ประเทศญี่ปุ่น

2557

- รางวัลชมเชย งานประกวดภาพวาดจิตรกรรมและภาพพิมพ์ โดยสถาบัน
มะเร็งแห่งชาติ กรุงเทพฯ

2561

- รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 2, 3rd Macao Printmaking Triennial 2017
มาเก๊าประเทศจีน

- รางวัลยอดเยี่ยมอันดับหนึ่ง Print Award Carmen Arozena 2017
ประเทศสเปน

